

4

2024

Ochozský zpravodaj

**AKCE „KULOVÝ BLESK“
POKRAČOVÁNÍ**

MÁTE RÁDI VÁNOCE?

**DIVADELNÍCH 25
ROZHOVOR: LEOŠ KMEŤO**

OCHOZ U BRNA

Ročník XXIX

Obsah

4. Slovo starostky
5. Akce „kulový blesk“ pokračování
6. Terénní úpravy v Kaničkách
6. Delegace ze Lvova
7. První pětilice KOS 55+
9. Jak hájit zájmy obce před developery?
10. Království Komety
10. S dobrým skutkem
11. Úspěch Ondřeje Mikulici
12. OkoloOchoze 2024
12. Ochozské dýňobraní
13. Mikulášská jízda
14. Máte rádi Vánoce?
15. Divadelních 25
18. Vochozský Vostatky
18. Vzdělávání v obci
21. Lesinka: Na svatého Martina
21. Sbor dobrovolných hasičů
22. Skauti
25. Tělovýchovná jednota
27. Zahrádkářem
27. Recept s náhledem do minulosti
28. Nabídka z ochozské knihovny
28. Pozdně podzimní Časnýř
30. Kalendář

Vážení čtenáři,

právě držíte v ruce poslední letošní výtisk Ochozského zpravodaje. Byl to náš první společný rok a věci, které se udály a o kterých jsme vám psali, bylo nespočet. Věřím, že jste při čtení zavzpomínali na akce, kde se sešli přátelé a kamarádi nejen z naší obce. Další takové události nás ještě teď na přelomu roku čekají, tak budu ráda, pokud se ve zdraví a s úsměvem na tváři potkáme.

Přichází období, které je pro každého člověka velmi náročné. Děti s nervozitou čekají na nadílku, rodiče se snaží mít vše dokonale připravené, nikdo nestíhá, ale všichni společně chtějí nezapomenutelné zážitky. Období, ve kterém bychom měli v klidu nasávat vánoční atmosféru často prožíváme ve spěchu. A nakonec jsme rádi, že je tenhle kouzelný čas za námi. Bohužel si každý z nás jedinečnost okamžiku uvědomí, až když je příliš pozdě. Z toho důvodu si pro tentokrát dovolím přát vám zpomalení a vychutnání si každého momentu. Zahodte křivdy, neřešte maličkosti, upustte od hádek a vzteku. Raději si přivoněte k vánočnímu stromu, rozsviňte světýlka a u šálku horkého čaje si vychutnejte ty společné minuty s rodinou.

Ráda bych veřejně poděkovala všem lidem, se kterými jsem letos měla tu čest pracovat. Tvořit články, ke kterým se jednou budeme zase vracet a vzpomínat na to, co se v Ochozi u Brna v roce 2024 dělo. Hani, Teri, Veru, Moni, Vojto... děkuji, že jste si pro zpravodaj našli prostor a věnujete mu víc, než je na první pohled vidět. Bez vás by to nešlo.

A všem, kteří čtou tyto řádky, děkuji, že jste součástí našeho ochozského příběhu. Krásné svátky.

Tereza Vaculíková
šéfredaktorka zpravodaje
zpravodaj@ochozubrna.cz

OCHOZSKÝ ZPRAVODAJ

Periodický tisk územního
samosprávného celku

Vychází čtvrtletně
Ročník XXIX – prosinec 2024

Evidenční číslo přidělené
Ministerstvem kultury
ČR: E 10075

Vydává obec Ochoz u Brna, Náves 17/2, 66402 Ochoz u Brna;

IČ: 00282243 tel. 544 212 720

Odpovědná šéfredaktorka: Tereza Vaculíková, zpravodaj@ochozubrna.cz

Redaktoři: Monika Haluščáková, Veronika Chybová, Tereza Kučirková,
Hana Šedá, Vojtěch Loukota

Technická realizace: Tereza Vaculíková, zpravodaj@ochozubrna.cz

Foto: redakce a autoři článků, pokud není uvedeno jinak

Tisk: ARTRON DESIGN s. r. o., www.artrondesign.cz

Foto na obálce: Pavel Kolářek

Časopis je vydáván podle stanov schválených zastupitelstvem obce

Ochoz u Brna. **Za věcnou správnost příspěvků odpovídají autoři.**

Redakce si vyhrazuje právo příspěvky vybrat, upravovat, případně i neuveřejnit.

Nevyžádané rukopisy se nevracejí. Toto číslo 4/2024

vyšlo 20. 12. 2024 v nákladu 550 výtisků.

Uzávěrka příštího čísla je **23. 2. 2025.**

Slovo starostky

Milí čtenáři,

stojíme na prahu nového roku, a tak mi dovozte malé poohlédnutí se po tom, co nám ten letošní rok přinesl. Webové stránky obce oblékly nový kabát, založeny byly oficiální fb stránky obce www.facebook.com/ochozubrna a novým komunikačním kanálem se stala aplikace „v obraze“, kde můžete sledovat dění v obci přímo na displeji vašeho mobilního telefonu.

Byla proplacena dotace na přístavbu třetího oddělení mateřské školy. Hasiči obdrželi nový dopravní automobil. Dokončila se projektová příprava revitalizace návsí a požádalo se o dotaci na realizaci tohoto projektu. Pokud vše dobře dopadne, realizace bychom se mohli dočkat v r. 2026, přičemž přibližně 25 mil. Kč by mělo být financováno z prostředků evropské unie v rámci programu IROP. Byla vybudována komunikace Ke Hřišti a chodník v ul. Na Pile, zahájena stavba rybníku V Luhu a terénní úpravy v Kaničkách. Restaurován byl Křížek na Přihoně. Až na terénní úpravy se jedná o projekty spolufinancované z dotačních programů či grantů. Prohloubilo se koryto Ochozského potoka v jeho části před obcí. Instalovány byly fotovoltaické elektrárny na škole a v areálu sokolovny. Projektuje se druhá etapa ul. Obecká a polyfunkční dům vedle sokolovny, kde bude zázemí pro skauty, zubní ordinace

a byty. Dokončen byl pasport místních komunikací a dopravního značení.

Dokončeno bylo i přepracování studie u fotbalového hřiště. Proběhla akce kulový blesk – stěhování PC učebny, knihovny a úřadu. Výsledek už jste mnozí mohli posoudit. Známe dodavatele výměny veřejného osvětlení. Nových světél se dočkáme v nejbližších měsících. Byla podána žádost o dotaci na rekonstrukci márnice a na předcházení vzniku odpadu na projekt spočívající v pořízení nádobí do areálu sokolovny a vybudování re-use centra (pozn.: tj. místa, kam mohou lidé odnášet nepotřebné, ale funkční věci, které může ještě někdo další využít. Tyto věci se vracejí do oběhu a jsou v re-use centru k prodeji za mnohdy symbolické ceny). Držte palce, pokud dotace vyjdou, dočkáme se realizace v příštím roce. Neúspěšní jsme byli při získání dotace na realizaci parčíku u Bistra, ale budeme zkoušet znovu v následujících měsících. O všech projektech se více dočtete na www.ochozubrna.cz.

Udalo se nesčetně sportovních, kulturních a vzdělávacích akcí. Skláním poklonu a děkuji všem, kteří se na nich organizačně a realizačně podílejí.

Byla založena komise seniorů 55+ jako orgán s mezigeneračním přesahem, který si klade za cíl realizovat společně s ostatními v obci různé aktivity, pomáhat sdílet životní

zkušenosti, tradice a řemesla a vzájemně se obohacovat o znalosti a vědomosti. Rozpočet pro rok 2025 bude zastupitelstvo projednávat v polovině prosince a určí tak priority pro příští rok.

Ráda bych poděkovala za letošní práci místostarostce a všem zaměstnancům obce, kteří svoji práci dělají kvalitně a zejména díky nim vše funguje tak, jak má. Současně bych chtěla poděkovat i celému zastupitelstvu obce a výborům, redakční radě a všem dobrovolníkům, jejichž činnost je velmi potřebná. Závěrem mi dovozte popřát vám hodně pohody, zdraví, laskavosti a úsměvu ve tváři. Úsměv nestojí nic a přináší mnoho. Obohacuje toho, kdo ho přijímá, aniž by ochuzoval toho, kdo daruje. Trvá chvilku, ale vzpomínka na něj bývá někdy stálá. Je přirozeným lékem, který nelze koupit ani půjčit, protože má hodnotu okamžiku, kdy se daruje. Přeji vám, aby tato zázračná medicína nejen v tom nadcházejícím roce nikdy nechyběla.

Příjemné prožití vánočních svátků a vše dobré do nového roku.

*Eva Drochytková
starostka*

Veškeré informace a aktuality v obci můžete nalézt na:

www.ochozubrna.cz

www.facebook.com/ochozubrna

www.instagram.com/ochoz_u_brna

Akce „kulový blesk“ pokračování

Minule jsme vám představili novou knihovnu, společně s ní byla ve škole přestěhována i PC učebna. Dnes se podíváme na druhou fázi, a to na opravy na obecním úřadě (dále jen „OÚ“), kde práce byly více než žádoucí. Špatná elektroinstalace, plíseň a nedostatečný prostor – to byly hlavní důvody alespoň minimalistické verze rekonstrukce úřadu. Shodneme se asi všichni, že úřad by zasluhoval plnou rekonstrukci, avšak přednost dostaly projekty, které investici potřebovaly více. Od celkové rekonstrukce OÚ tak bylo z důvodu přístavby ZŠMŠ, rekonstrukce sokolovny a výstavby polyfunkčního domu na několik let upuštěno. Nešlo však dále přehlížet rizika, která objekt vykazoval. Rozhodnutí provést alespoň nezbytné opravy tak nebylo rozhodnutím učiněným lehkovážně, ale výsledkem neodkladné potřeby

zajistit zdravé a bezpečné prostředí pro všechny, kteří na úřad přichází. Zároveň šlo také o ty, kteří zde pracují, protože ponechání podobně nevyhovujícího prostředí by mohlo vést k velkým zdravotním obtížím. Přestěhováním krojů do vlastní krojové místnosti získal úřad po dlouhých letech vlastní archiv. Přestěhováním knihovny mohlo vzniknout důstojné pracovní prostředí pro pracovníce OÚ. Zřízena byla samostatná kancelář pro práci účetní, kdy je potřeba klid a soustředění se na pracovní povinnosti. Dále bylo vybudováno zázemí nové podatelny, kde vzniklo i místo pro externího zaměstnance přestupkové komise. Přesunem kanceláře starostky a místostarostky do místnosti bývalé podatelny došlo k uvolnění zasedací místnosti. Ta se tak stala důstojným prostorem pro konání běžných zasedání

zastupitelstva a větších jednání. Stěžejním bodem však byla rekonstrukce elektroinstalace, která byla dlouhodobě nevyhovující, hrozilo riziko výpadků a ztrát dat. Ohrožena přitom byla i požární bezpečnost. Instalovány byly nové rozvody el. sítě po celém OÚ vč. rozvodné skříně. K tomu se přidaly rozvody dalších nezbytných kabeláží (rozhlas, KTV, PC a zabezpečovací síť). Dále byla vyzděna kuchyňka, provedena sanace zdiva, výmalba a přetěsnění oken. Přestěhování kanceláří tedy nebylo jen otázkou zlepšení komfortu a vytvoření důstojného prostoru, ale nutným krokem k zajištění bezpečného a zdravého pracovního prostředí.

-oú-

před

po

Reakce na otevřený dopis – zamyšlení

Vážení spoluobčané,

nechci dělat ze zpravodaje „bulvár“, ve kterém si budeme vyměňovat názory. K výměně názorů slouží osobní setkání a zastupitelstva. Reagovat však musím, i když po tak dlouhé době od publikace článku je to nejspíš zbytečné. Proto možná jen

otázka, kterou mi bude objasněna třeba na některém ze zasedání. Otázka zní – proč, když už někdo zasílá do redakce otevřený dopis, neuvádí plné informace i přesto, že je má k dispozici? Proč autorka nepřiložila k otevřenému dopisu i odpověď, kterou obdržela v červnu

prostřednictvím datové schránky? Časový pres to nebyl. Uzávěrka zpravodaje byla až v září. Pokud vás odpověď na otevřený dopis zajímá naleznete ji na stránkách obce.

-ed-

Terénní úpravy v Kaničkách

Pod uvedeným názvem se skrývá oprava dešťové kanalizace, sanace několik let staré cizí erodující navážky ohrožující odtok dešťových vod a celková rekultivace „žlíbku“. Mnozí zaregistrovali zvýšený podzimní provoz ve směru do Kaniček, který nepřidal na čistotě vozovky. I přes

úklid se na komunikaci tvořily nánosy. Z důvodu zvýšené frekvence pohybu vozidel na průtahu obcí došlo k rychlému zaježdění a odstranění je složité. Mechanicky šlo odstranit jen něco a kartáčové čištění by situaci ještě zhoršilo. Momentálně je situace stabilizovaná a měla by se postupně

zlepšovat. Za způsobený nekomfort se omlouváme a současně děkujeme za doručené upozornění na stav vozovky, které odstartovalo zvýšenou činnost zhotovitele při úklidu. Práce ve žlíbku by měly být dokončeny do června 2025.

-oú-

Delegace ze Lvova navštívila Brněnskou metropolitní oblast

Vyměnit si zkušenosti s metropolitním strategickým plánováním přijeli starostové a místostarostové obcí a měst ve Lvovské aglomeraci včetně samotného Lvova. Tématem návštěvy ukrajinské delegace byl především rozvoj plánování a správy na úrovni metropolitní oblasti. Taková oblast má jedno jádro – v našem případě jde o město Brno – jakožto centrum služeb, pracovních příležitostí, vzdělávání atd. Lvovská aglomerace

je na tom podobně. V rámci druhého dne programu proběhla panelová diskuse se starosty obcí Bílovic nad Svitavou, Čebína, Moravan, Ochoze u Brna a Sokolnic. Starostové nastínili přínosy zapojení do Brněnské metropolitní oblasti a možnosti navázání další spolupráce se starosty Lvovské aglomerace.

-oú-

Výběr z jednání zastupitelstva Čtvrté čtvrtletí roku 2024

Záříjové zasedání zastupitelstva obce proběhlo v prostorách Bistra dne **16. 9. 2024**. Po poděkování hasičům za jejich obětavou práci při velkých deštích předcházejících dní a přednesení zpráv výborů se přistoupilo k následujícím usnesením. Zde je výčet těch nejdůležitějších.

- **Usnesením č. 9/2024-04** byla schválena aktualizace územní studie areálu fotbalového hřiště.
- **Usnesení č. 9/2024-17** přineslo schválení oprav průčelí mateřské školy společností JAPEZ s.r.o. za cenu 279 300 Kč bez DPH. Bez neprodleného zásahu by venkovní konstrukce MŠ zůstala v havarijním stavu.

- **Usnesením č. 9/2024-19** schvaluje ZO obecně závaznou vyhlášku obce, kterou se stanovují pravidla pro pohyb psů na veřejném prostranství.
- **Usnesení č. 9/2024-20** přineslo schválení obecně závazné vyhlášky o stanovení místního koeficientu pro výpočet daně z nemovitých věcí ve výši 2 a pro jednotlivou skupinu nemovitých věcí ve výši 3.
- **Usnesením č. 9/2024-21** se schválil nový jednací řád obce platný od 1. 1. 2025. V něm je zakotveno, že zápisy musí být pořízeny do 15 dní od konání zasedání a do 20 dní musí být umístěny na webové stránky obce. Nově je zde také zaneseno pořizování zvukového záznamu ze zasedání zastupitelstva obce, který bude na webu přístupný do 20 dní od konání zasedání a volně přístupný bude následujících 12 měsíců.
- **Usnesení č. 9/2024-22** se týká již konkrétně audiozáznamu zasedání zastupitelstva a pověřuje předsedu kontrolního výboru informováním účastníků o pořizování audiozáznamu a kontrolou souladu pořizovaného záznamu s GDPR (pozn. ochranou osobních údajů). V jeho kompetenci bude také vkládání záznamu na webové stránky obce.
- **Usnesením č. 9/2024-23** byla schválena žádost TJ Ochoz u Brna, z. s., o kofinancování vybudování vodovodní a kanalizační přípojky k fotbalovým kabinám. Z rozpočtu obce bude poskytnuta částka 167 992 Kč, zbylá část je hrazena z rozpočtu Jihomoravského kraje.

Následující zasedání zastupitelstva proběhlo na stejném místě a to dne **21. 10. 2024**. Nejvýraznějším bodem projednávání byla lokalita Pod Skalkou. Zúčastnil se ho i developer Bronislav Vala, který seznámil přítomné jak s historií realizace, tak i s dalšími kroky blízké budoucnosti týkající se dané oblasti. Občané tak měli možnost vše slyšet neprostředkovatě a položit své dotazy konkrétní osobě.

- **Usnesením č. 10/2024-04** došlo ke schválení postupu ve věci převzetí lokality Pod Skalkou. Nejzásadnějšími kroky bude: zpracování plánu nové parcelace, provedení oprav inženýrských sítí, komunikací a chodníků a terénní úpravy pozemku parcelního čísla 1962/66 na náklady developera. Po všech opravách a úpravách proběhne darování domluvených objektů a nemovitostí obci. Na své náklady společnost V STAV zajistí i stavební úpravy retenční nádrže a vznikne zde zatravnovací poldr. Taktéž se společnost zavazuje opravit nedostatečný záchyt srážkových vod z komunikací ve vjezdu do zmiňované lokality, a to v případě, že problém bude přetrvávat i po roce 2025.
- **Usnesením č. 10/2024-09** se schválila darovací smlouva pro obec Velká Kraš na poskytnutí daru 100 000 Kč na odstranění škod po povodních.
- **Usnesením č. 10/2024-10** bylo zastupitelstvem schválena vítězná nabídka společnosti EPK elektro s.r.o. s částkou 3 426 839,50 Kč bez DPH na revitalizaci veřejného osvětlení v obci.
- **Usnesením č. 10/2024-11** došlo ke schválení obecně závazné vyhlášky o místním poplatku za obecní systém odpadového hospodářství. Díky této vyhlášce bude snížen poplatek na odpady o 380 Kč lidem nad 75 let (vč.). Úplně osvobození budou lidé, kteří dovršili věku 90 a více let.
- **Usnesením č. 10/2024-13** zastupitelstvo obce schválilo záměr prodat pozemek parcelní číslo 208/4. Jedná se o zahradu v celkové výměře 233 m², a to formou elektronické aukce.

Předposlední zasedání zastupitelstva v tomto roce proběhlo na OÚ v pondělí dne **18. 11. 2024**. Po schválení programu zasedání, kontrole přijatých usnesení a přednesení zpráv z výborů se zastupitelé dostali ke schvalování usnesení, ze kterých bylo pro obec nejvýznamnější.

- **Usnesení č. 11/2024-07** schvaluje podání žádosti o dotaci v rámci 68. výzvy OPŽP. Díky této dotaci bude obec moci ještě konstruktivněji předcházet vzniku odpadů. Pořídí se nádobí pro konání akcí (jako náhrada za jednorázové), myčka nádobí a kontejner na re-use centrum, tj. místo, kde budou nabízeny věci k dalšímu použití. O tom budeme blíže informovat v některém z dalších vydání zpravodaje.

Tereza Vaculíková

První pětice **Komisií seniorů KOS 55+** vznikla v Jihomoravském kraji

„Neexistuje starý člověk, ale konkrétní lidé v životních situacích.“

Projekt Seniorská zastoupení v Německu inspiroval ředitelku

Národního centra pro rodinu (NCR) a mpř. Rodinného svazu ČR (RS) Marii Oujezdskou k založení projektu Komise seniorů (pozn. pouze pro JMK). Projekt se zaměřuje na zapojení

občanů ve věku 55+ do místních komunitních aktivit. Jeho smyslem je, aby tito občané vytvářeli soudržný komunitní život a spolupracovali na zkvalitnění vztahů a života v obci.

Seniorská politika se seniory, namísto zaběhlého „pro“ seniory, zaujala pět vesnic Jihomoravského kraje natolik,

že založily v tomto duchu Komisi seniorů (KOS 55+). Jedná se o nový, v Česku se rodící, trend moderního pojetí seniorské politiky. Projekt, který vznikl ve spolupráci Národního centra pro rodinu a Jihomoravského kraje, se inspiroval úspěšným modelem z Německa a jeho cílem je spolupráce seniorů s obcí, spolky a organizacemi. Pozořice, Černovice, Morkůvky, Čebín a Ochoz u Brna jsou prvními obcemi, které zaujal projekt Národního centra pro rodinu.

Mezi prvními aktivitami KOS 55+ byly uspořádány zájemcům od dětí, přes dospělé až po vrstevníky **tyto akce:**

- Tréninky paměti, které se konají pravidelně každý měsíc v budově Polyfunkce
- Přednáška Michala Bernáta o Peru
- Pečení vánoček na společné rozsvícení vánočního stromu na Zákazanci

A co se chystá?

- Kurzy tanečků
- Společné setkání s háčkem – základy háčkování
- Tematické přednášky
- Společný výlet

Cíle projektu zahrnují zvýšení kvality života seniorů a využití jejich potenciálu pro prohloubení mezigeneračních vztahů. Projekt se zaměřuje na „politiku se seniory“, kde jsou senioři aktivními účastníky, nikoli jen příjemci služeb. Komise seniorů umožňují seniorům podílet se na plánování v obci, zprostředkovávat informace mezi seniory a politiky, a informovat veřejnost o potřebách seniorů. KOS dodržují zásady politické neutrality a nezávislosti. Budeme rádi za každý váš podnět, budeme se těšit na společná setkání.

*Za KOS 55+ v Ochozi u Brna
Jana Janková*

Jak lépe hájit zájmy obce před ziskuchtivými developery?

Na jedné straně pochopitelná snaha občanů o rychlejší dořešení výstavby na lokalitě Pod Skalkou, na druhé straně zistná snaha developera o co největší finanční prospěch a na třetí straně obec se svými dluhy. To byla situace na říjnovém zasedání zastupitelstva obce.

Občané oprávněně chtějí kvalitní údržbu komunikací a chodníků, které jsou stále ve vlastnictví developera a jejich údržba někdy vázne. Developer to chce řešit předáním komunikací a chodníků obci a zbavit se tak odpovědnosti a nákladů na údržbu. Převzetí je logickým a správným krokem, ale proč to developer podmiňuje dalším převedením 1344 m² trvalých travních porostů na stavební pozemky a navyšuje počet domů na lokalitě o další 4? Pro developera zisk okolo

12 milionů Kč a vedení obce jeho návrh hájí a nechce ani žádný podíl z toho zisku? Od doby výkupu pozemků na realizaci výstavby na lokalitě Pod Skalkou, před téměř 20 lety, došlo k obrovskému nárůstu cen pozemků a celý záměr výstavby tak přináší developerovi obrovský zisk a je to přímo „zlatý důl“, který jen v 7 dalších pozemcích určených pro výstavbu při prodeji znamená zisk přes 60 milionů Kč. Obec naopak v souvislosti s ještě větším tlakem na dostatek míst ve škole a školce musela investovat přes 70 milionů Kč do rozšíření kapacit školy, školky a jídelny. Velmi velký nepoměr mezi ziskem developera a přínosem pro obec, která navíc věnuje developerovi na závěr další milion a spokojí se jen s nápravou chyb

při realizaci výstavby. Vše jde řešit s mnohem větším tlakem na developera a získat pro obec mnohem více, nicméně na popis toho ve zpravodaji nebylo místo, a proto rozvádíme celou problematiku v článku, který najdete na <http://ochoz-ospo.cz/category/clanky/>.

*Libor Mikulica
zastupitel obce*

Redakční rada se po uzávěrc zpravodaje rozhodla nabídnout prostor na reakci dalšímu členu zastupitelstva obce. Zeptali jsme se proto předsedy finančního výboru, pana **Jiřího Ševčíka**, zda by se mohl k předcházejícímu článku vyjádřit.

Samotný název článku i jeho obsah naznačují, že cílem není objektivní informování. Negativní přívlastky a výrazy jako „obrovské zisky“, „zlatý důl“ nebo „obec věnuje miliony“ jsou manipulativní a vytvářejí zkreslený obraz. Článek opět nenabízí žádná konkrétní řešení. Ani jeho autor na říjnovém veřejném projednání nepředložil žádné návrhy.

Pojmenování „ziskuchtivý developer“ je urážející. Vždyť podle zákona je „podnikání činnost za účelem zisku“! Nebo má developer neplnit zákon?

Obec měla prostor a odpovědnost hájit své zájmy! To se projevilo v dlouhých, ale korektních jednáních s developerem, jichž se Libor Mikulica také účastnil. Výsledkem je kompromis, který je především výhodný pro obyvatele. Opakované tvrzení o „obci s dluhy“

také není pravda. Nemáme žádné neudržitelné závazky, jak se autor článku snaží naznačit. Obec splácí velmi výhodný úvěr (nyní 35 mil. Kč) s úrokem pouhých 1,83 %. Tyto prostředky byly využity na investice, které násobně zhodnotily a zvelebily obecní majetek. Současně na svých účtech držíme hotovost přibližně 30 mil. Kč, které přináší úrok přes 3 %. Hospodaření obce je stabilní a efektivní, více v mém článku ve Zpravodaji 2/2023.

Tvrzení, že „developer chce převést komunikace na obec, aby se zbavil odpovědnosti a nákladů“, je také nepravdivé. Předání infrastruktury bylo dohodnuto již na počátku výstavby, což je běžná praxe a nutnost pro obyvatele. Pokud jde o „navýšení počtu domů o 4“, je třeba uvést všechna fakta. Například, že celkový počet bytových jednotek se ve skutečnosti oproti

původnímu plánu snižuje. A takto bych mohl pokračovat.

Především je ale nutné odmítnout tvrzení, že „obec věnuje developerovi miliony“. Obec nikomu nic nevěnuje. Naopak, developer již před lety přispěl několika miliony obci a nyní předává majetek, pozemky a infrastrukturu pro další rozvoj.

Pokud vyloučím záměrnou demagogii, tak zde vidím minimálně finanční neznalost a neobratnost autora, která se bohužel promítá do všech jeho ekonomických úvah.

Otázkou zůstává, proč Libor Mikulica za předchozích 14 let, co je členem zastupitelstva, nevyřešil věc jinak?

Jiří Ševčík
zastupitel obce

Zimní čas na **pozořické hájence**

Po zlatém podzimu přebírá žezlo paní Zima. Rána zdobí mlha nebo námraza, přes den je zataženo a sychravo, večerní tma nastává stále dříve. U nás na hájence je tento čas naplněn setkáváním – dětí, rodičů i školních tříd. Čekají nás tajuplné adventní svátky, které vystřídá po Novém roce Tříkrálové putování lesní stezkou a začátkem března i masopustní rej. Nechte se inspirovat a užijte si čas krátkých dní a dlouhých nocí se svými blízkými. Na hájence jsme prožili naplno babí léto. Bohatství barev i úrody jsme poznávali s dětmi z lesního klubu Jezerka i lesní školky Stromík, přespolní školáci u nás na výukových programech kouzlili s bylinkami nebo odhalovali zvířecí kamarády podle jejich stop či zvuků.

Nejmenší děti s maminkami se scházely každé úterý k hrátkám a tvoření na oblíbeném kroužku **Výletníček**. Na své si přišli i rodiče. Uspořádali jsme pro ně seminář s Vilémem Řiháčkem o výrobě a použití biouhle, který byl plný jiskření a proměn. Relaxaci přinesl muzikoterapeutický workshop se Soňou Markovou. Jak proměnit bohatou úrodu ve zdravou svačinku jsme si ukázali na svačinkovém semináři. Před námi je Lesní den pro rodiče, kde si dospěláci mohou odžít program, který jejich děti každodenně prožívají v našich lesních školkách. Děkuje za energii a inspiraci, kterou nám komunita rodičů přináší. Jsme moc rádi, že naše lesní školky nejsou jen pro děti, ale součástí hájenkového života

jsou i rodinní příslušníci. Láká-li vás taková školka, **přijďte mezi nás do lesního klubu Jezerka**, přijímáme nové děti po celý rok, na celý týden i jen na pár dní. Chcete-li se dovědět víc, podívejte se na webové stránky lesnijezerka.cz, nebo sledujte obrázky ze života klubu na facebooku či instagramu.

Nyní máme před sebou magické slavnosti. V předvánočním čase si budeme vyprávět příběhy, zvláště

ten o putování Marie s Josefem do Betléma. Příběh si zhmotníme vytvořením vlastního betléma.

Po novém roce se už těšíme na tradiční **Tříkrálovou lesní stezku**, na níž zveme všechny rodiny s dětmi. Zimní les a hájenková zahrada budou opět učebnicí pro **výukové programy ekocentra Jezerka**. V tomto období doporučujeme „hřejivé programy“ Od ovečky ke klubíčku nebo Cestu ke chlebu, které také můžeme sbalit

do batůžku a přijet s nimi za dětmi do školy. Vybírat si a přihlašovat se můžete na našem webu lesnikavyl.cz/enviroprogramy.

Přejeme radostné vánoční svátky a těšíme se v příštím roce na pozořícké hájence na viděnou!

Michaela Žížková

Spolek Kavyl

Lesní mateřská škola Stromík

Království Komety

Vážení spoluobčané, obec Ochoz u Brna uzavřela i v letošním roce Smlouvu o reklamě a propagaci se společností Kometa Group Marketing, s. r. o. Tato smlouva byla uzavřena v rámci projektu Jižní Morava – Království Komety (https://www.hc-kometa.cz/zobraz.asp?t=kralovstvi_komety). Ze smlouvy mimo jiné vyplývá závazek ze strany této společnosti poskytnout obci dvě vstupenky na stání na domácí zápasy hokejového týmu HC Kometa Brno v základní části extraligy ledního

hokeje v probíhající sezoně 2024/2025. Zápasy se hrají ve Winning Group Aréně (hala Rondo) na Křídlovické 34 v Brně a kalendář s termíny domácích zápasů najdete na webových stránkách Komety: <https://www.hc-kometa.cz/>.

Pokud máte zájem o vstupenky na některý z domácích zápasů, obraťte se prosím na zastupitele Ondřeje Mlejnka, a to buď osobně na zasedání obecního zastupitelstva, nebo e-mailem na adresu: **kontrolni@ochozubrna.cz**.

Budeme se těšit na viděnou na Kometě.

Ondřej Mlejnek

S dobrým skutkem může být vstup do nového roku mnohem lepší

Věděli jste, že **národní registr dárců kostní dřeně** čítá v naší republice více než 131 700 dobrovolníků?

Tito lidé nabízejí vlastní malou část krvetvorných buněk k transplantaci naprosto neznámým pacientům, dětem i dospělým osobám. Avšak i když se o možnosti dárcovství hovoří stále více, nenajde (nebo najde až příliš pozdě) momentálně každý čtvrtý nemocný toho svého jedinečného kandidáta, který by mu mohl zachránit život. Český národní registr dárců dřeně (<https://registr.kostnidren.cz/>) je jediný registr

ve střední a východní Evropě s prestižní akreditací Světové asociace dárců dřeně (WMDA).

A jak se stát součástí?

Stačí se zapsat do registru, provést stěr z úst a vyplnit dotazník. Být zapsán však zákonitě neznamená, že budete v blízké budoucnosti osloveni k darování. Bohužel se podaří najít shodu u 1 % osob. Samotné darování pak probíhá dvěma způsoby. V prvním případě můžete vše prospat pod celkovou narkózou, protože odběr probíhá punkční jehlou z pánevní kosti. V druhém případě

pak může být využit krevní separátor. Tento způsob se podobá darování plazmy a trvá 3–4 hodiny. Tělo si je pak schopno veškeré darované látky vytvořit zpět do 2 týdnů.

Do registru se mohou zapisovat osoby mezi 18 a 35 lety, které váží více než 50 kg, netrpí žádným závažným onemocněním, a v současné době trvale neužívají žádné léky (kromě antikoncepce). Tady u nás v Ochozi u Brna bude nábor do ČNRDD probíhat na sokolovně dne **20. ledna 2025** a to dopoledne **mezi 9:00 a 11:00**.

Následně pak i odpoledne
od 15:00 do 19:00.
Pomoci tím můžete pacientům
trpícím leukémií či jinou vážnou

poruchou krve tvorby. U dospělých je
úspěšnost 60–80 % a dětem se šance
na život zvyšuje ještě více. Mají totiž
úspěšnost transplantace až 90 %.

**Tak co kdybychom ten rok 2025
začali trochu jinak?**

Tereza Vaculíková

Mladík z Ochoze dosáhl nejvyššího úspěchu v celosvětové soutěži

Je vždy skvělé vidět, že se mladým lidem v dnešní náročné době daří. A jednoho takto úspěšného mladého muže máme i my tady v Ochozi. Mezi konkurencí více než 2 milionů lidí byl **Ondra Mikulica** schopen vyhrát a my jsme rádi, že nám odpověděl na pár otázek.

Ondro, doslechl jsem se, že jste vyhrál soutěž, které se zúčastnili lidé z celého světa.

Můžete nám trochu přiblížit, oč se jedná?

Byla to jednoduchá tipovací soutěž, ve které se odhadovaly výsledky fotbalových zápasů Mistrovství Evropy (EURO 2024). Vyhlášovatelem byla UEFA. Za každý správný odhad výsledku se přidělovaly určité body. Do nich se počítal jednak odhad výsledku, tedy zda to bude výhra, prohra nebo remíza, za to byly tři body. K tomu se přidávaly body za správně tipnutý počet gólů každého z týmů (vždy další dva a dva body) a za přesně tipnutý rozdíl v počtu gólů (tři body). Další body byly za odhad střelce prvního gólu, jednak jestli to budou domácí, hosté nebo nikdo (dva body) a pak za jméno tohoto hráče (osm bodů). Pak tu byl ještě bonus pro méně tipované výsledky (pod 10 %), to bylo dalších pět bodů a možnost využít tzv. boost, který mohl hráč použít jednou za kolo u jednoho ze zápasů, a když mu tip vyšel, zdvojnásobily se mu všechny získané body. Pro úspěch v soutěži bylo tedy potřeba, aby tipující týmy dobře znali a uměli výsledky různě promýšlet. Celkem se tam zapojilo přes 2 miliony lidí po celém světě, mnoho z nich asi jen tak pro zábavu, jiní možná proto, že tam byly docela zajímavé ceny pro první tři místa.

Byl nějaký moment, kdy jste si řekli, že už dál tipovat nebudete?

Nebo jste naopak byl optimistou až do konce?

Asi ne, protože v takových soutěžích je podle mých zkušeností nejdůležitější mít dobrý začátek. A to se mi povedlo. Už v prvním kole jsem byl docela vysoko, mezi prvními 10 000 a stejně jsem se chtěl na ty zápasy dívat a bavilo mě tipovat výsledky. Měl jsem tedy během celé doby velkou chuť v soutěži pokračovat.

Byly to fotbalové zkušenosti nebo štěstí, které Vám pomohlo k výhře?

Určitě na tom má podíl obojí. Výsledky většinou nedopadnou tak, jak tipujete, ale pokud je váš odhad alespoň přibližný, tak nějaké body získáte. To mě od začátku dost motivovalo. Bodů jsem v prvním kole posbíral celkem dost, ale bylo jasné, že takto to vychází spoustě lidí. Tak jsem tomu začal věnovat opravdu hodně času, různě jsem si ty zápasy analyzoval, zkoumal herní styly, taktiky a tak. Asi nejdůležitější moment ale přišel po druhém kole, to jsem byl asi okolo stého místa. Na první jsem měl pořád velkou ztrátu, tak jsem se rozhodl trochu zariskovat. Řekl jsem si, že možná skončím hůř, ale budu vědět, že jsem se zkusil o výhru porvat. Přišlo mi to lepší zkusit vyhrát, než jít dál na jistotu a skončit na stém místě. A skoro hned potom přišly dva nejdůležitější zápasy, na kterých jsem získal prakticky největší možný počet bodů, a na jeden z nich použil i dvojnásobný boost. Bylo to velké štěstí, protože oba góly, které mi

zajistily přesný tip výsledků zápasů, padly v nastaveném čase obou zápasů. Tohle mě rovnou posunulo do top 5 a poté jsem díky dalším dobrým tipům vyhrál celou skupinovou část této soutěže.

Ještě jsem pak mohl vyhrát celou soutěž i s druhou vyřazovací částí, ale bohužel tady jsem už štěstí neměl. Tipoval jsem výsledek finále Španělsko proti Anglii 1:0, ale v sedmdesáté třetí minutě padl gól na 1:1 a to mě nakonec posunulo až na celkové 18. místo. Stejně jsem ale nakonec velmi vděčný, že se mi v této

tipovací soutěži poštěstilo vyhrát celou základní část, zvláště když se toho účastnilo tolik lidí z celého světa.

Co vám výhra v soutěži osobně dala nejvíce?

Myslím, že mi to dodalo více sebevědomí, protože se mi to zdá

jako obrovský úspěch pro někoho, kdo má fotbal jako koníček, a přitom se soutěže účastnilo asi i spousta odborníků. Také mi to dodalo motivaci do dalších výzev, protože teď vím, že když do něčeho dám 100 %, tak dokážu i to, čemu bych předtím nevěřil.

Velice mě to také potěšilo tím, že mi to pomohlo přemýšlet o zajímavých příležitostech okolo fotbalu, který už teď mám velmi rád.

*Děkuji za rozhovor a přeji mnoho dalších úspěchů.
Tereza Vaculíková*

OkoloOchoze 4. ročník

Již tradičně se v neděli 6. října konal další, tentokrát čtvrtý ročník dětského závodu horských kol na území naší obce. Díky vydatnému dešti se závod musel posunout o tři týdny, a i přes všechny komplikace jste na nás opět nezanevřeli a znovu jste dorazili v hojném počtu (90 účastníků). Nejmladší závodníci měli hezké dva roky a už bez problémů zvládli závod odrážedel. I když to nebyla účast rekordní (140 účastníků, 2023), tak znovu byla

sportovní úroveň vysoká a řekl bych, že jsme viděli mnoho těsných dojezdů do cíle a výborných časů vzhledem k obtížné trati, která byla podmáčená po nepřestávajících deštích. A proto byl letošní ročník ve znamení bláta a vysokých nároků na techniku pro všechny zúčastněné. I tak ale bylo vidět, že děti jsou rok od roku šikovnější a průjezd přes brod do protisvahu anebo skokánek na cvičáku většině z nich nedělal sebemenší problém.

V závěrečné rekapitulaci jsme si mohli všimnout, že i přes vysokou „přespolní“ účast se ani děti z Ochoze neztratily a v mnoha kategoriích se umístily na stupních vítězů. Celkově dokončení závodu udělalo radost každému ze závodníků, a to i proto, že každý, kdo dokončil závod, si též vysloužil kromě startovního balíčku i perníkovou medaili za podaný neohrožený výkon na trati.

Jan Kučera

Ochozské dýňobraní

SDH Ochoz u Brna uspořádalo již 8. ročník Dýňobraní v areálu AVZO – Bistro. Podzimní akce, která svým obsahem zaujme děti i dospělé proběhla druhý víkend v říjnu za slunečného odpoledne. Jako vždy se dlabalo, vyřezávalo, malovalo, ochutnávalo, soutěžilo, fotilo

a na závěr se opékaly špekáčky. Fantazie vyřezaných dýní je každým rokem překvapující a dýňoví umělci si vždy zaslouží pochvalu. Ne jinak je tomu i u kulinářské soutěže, kde tématem soutěže byla zavařená dýně. Kulinářské soutěži kralovala Gábina Skývová, která obsadila

první příčku, druhé místo obsadila Helena Halouzková a na třetím místě se umístila Lenka Perníčková. Gratulujeme k umístění a k senzačním cenám, které snad potěšily houbařskou duši výherkyň. Děkujeme všem zúčastněným a návštěvníkům celého dýňového

odpoledne a těšíme se na příští ročník, který proběhne opět v říjnu. Příští ročník už zná svoje kulinářské téma a pro děti se chystá také

víc zábavy. Takže trochu oblečeme nový kabátek, ale stříh zůstane stejný. Děkujeme za přízeň a účast na Dýňobraní.

Prožijte pohodový konec roku a do roku 2025 přejeme mnoho zdraví.

SDH Ochoz u Brna

foto dýňobraní: Petr Šváb

Mikulášská jízda: Tradiční akce, která rozsvěcuje **dětské úsměvy**

Již od roku 2011 se pořádá Mikulášská jízda – událost, která spojuje lásku ke koním a radost dětí. To, co začalo jako spontánní akce několika nadšenců, se stalo oblíbenou tradicí, kterou si rodiny v okolí nenechají ujít.

Jak to všechno začalo?

Tradice vznikla z jednoduché, ale srdečné myšlenky – přinést dětem nezapomenutelný zážitek. „Chtěli jsme dětem udělat radost, jednak tím, že Mikuláš se svou družinou přijede na koni, a také tím, že jim akci znevšedníme,“ vzpomíná zakladatelka a organizátorka akce. „Milujeme koně od malička, a to nás pohánělo vpřed.“ První ročníky se konaly za různých povětrnostních podmínek – od sněhových vánic po ledové zimy. Přesto se od počátku setkávaly s velkým nadšením, a to nejen mezi dětmi, ale i mezi dospělými.

Organizace akce:

Radost i zodpovědnost

Za Mikulášskou jízdou stojí organizátorka a její manžel Tomáš

Miška spolu s majiteli koní ze stáje. Celý proces příprav je spojený s radostí, ale i velkou zodpovědností. „Každý rok je jiný, ale vždycky doufáme, že koně budou zdraví a že se nikomu nic nestane,“ vysvětluje. Velký důraz je kladen na bezpečnost – organizátoři dbají na to, aby děti a rodiče zachovali odstup od koní, aby nedošlo k nehodám. Další součástí příprav je shánění sladkostí pro děti, které Mikuláš, andělé a čerti rozdávají. I když jde o drobnosti, dětem udělají velkou radost. „Cílem je, aby si děti odnesly krásný zážitek,“ dodává organizátorka „I naši čerti jsou hodní, nechceme děti strašit.“

Kdo se na akci podílí?

Hlavní postavou celé akce je Mikuláš, který jezdí na věrném koni Fanouškovi. Ten se stal stálíci celé tradice. Ostatní členové družiny – andělé a čerti – i jejich koně se však občas mění. „Ne každý kůň je na průvod vhodný, což někdy zjistíme až na místě,“ přiznávají s úsměvem organizátoři. Někteří koně se za dobu pořádání Mikulášské

jízdy odebrali na zasloužený koňský důchod a tráví dny v poklidu pastvin.

Stoupající obliba!

Mikulášská jízda si za více než deset let získala mnoho příznivců. Účast dětí i rodičů každým rokem roste, a to přesto, že akce není výrazně propagována. „Více rodin se těší, jak zase Mikuláš se svou družinou vyrazí,“ říká organizátorka. Tato tradiční akce je dokonalým příkladem toho, jak může skupina nadšenců s láskou ke koním a touhou udělat radost vytvořit něco, co potěší celé generace.

Organizátorům a celému týmu děkujeme za dnes již tradiční akci, díky které se v předvánočním čase máme možnost sejít, prožít krásný podvečer a těm nejmenším vykouzlit úsměv na rtech a jiskru v očích.

Monika Haluščáková

Máte rádi Vánoce?

Po této otázce se většina lidí rozpovídá. Protože Vánoce jako každé hromadné svátky nechávají málokoho úplně chladným. Milovníci Vánoc začnou nadšeně vyprávět o rodině, která se konečně sejde, jak po sněhu půjdou čistém, bílém, jaké cukroví upečou, nebo sní atd... všichni to známe. I když realita může být pak jiná – rodina se pohádá, venku je tradičně místo sněhu po kolena bláta a cukroví spálí, nebo nedopečou, všechno Vánocům odpustí. Proč? Protože je milují.

Když se nás (já také patřím k příznivcům Vánoc) zeptáte, proč máme rádi tyhle kýčovitě svátky plné komerce, sentimentu, nervozity a přejídání, málokdy se vám dostane logické odpovědi. Spíše se dotazovaný široce usměje a nepřítomným pohledem utkví někde v minulosti, možná až ve svém dětství. Láska ke slavení svátků se tvoří v rodině.

Z tvorby klasiků víme, že čím byly Vánoce v jejich dětství chudší, tím byly krásnější, neboť byly plné lásky. A byl tu prostor, ve kterém se mohly dít vánoční zázraky. Protože i chudí rodiče se všemožně snažili, aby Vánoce jejich dětí byly bohatší než všední dny.

Jestli se tedy vážně bojíte, že v důsledku rapidního růstu cen potravin budou letošní vánoční svátky ochuzené, musím vás uklidnit – rozhodně nebudeme mít hlad. Přínejhorším bude náš vánoční stůl o malinko zdravější. A láska se koupit nedá. Nikde.

Jaký si to uděláš, takový to máš.

Při anketě, kterou jsem dělala mezi svými známými mě ti, kdož Vánoce nemusí, ignorují, nebo je dokonce nemají rádi, vysvětlili zajímavé věci. Nejvíc mě pobavila jedna paní, která rázně prohlásila: "Já bych Vánoce zrušila. Je to úplně na nic. Děti nám odrostly, odešly z domu, zůstali jsme sami s manželem. Řekněte, k čemu to je?" Zní to logicky, ale zároveň je

to úplná blbost. Už v Bibli se píše, že nebyl stvořen člověk pro svátek, ale svátek pro člověka. Jsou milióny rodin, které ty malé děti mají právě nyní. Ale žádný není nucen slavit Vánoce. Svátek si společně stvořili lidé sami pro sebe, ale zároveň si ho tvoří každá rodina podle svých potřeb. Rodiny různých náboženských vyznání (adventisté, židé, buddhisté), Vánoce neslaví vůbec. Máme sváteční volné dny a je jenom na nás, co s nimi uděláme. Rodiny, které Vánoce kvůli jinému náboženskému vyznání ignorují, to ale mají ve společnosti těžké, zejména když mají děti, které chodí do školy. Pokud nemají peníze, aby odcestovali do teplých krajín, nebo na hory, Vánoce na ně útočí ze všech stran.

Stačí jen když si Štědrý den posunete o jeden den. Zažila jsem to jednou v dětství, kdy jsme si Štědrý den posunuli na 25. 12. z důvodů tatínkova zaměstnání. Připadalo mi to sice sváteční jako normální Vánoce, ale přesto jsem si 24. 12. připadala nepatřičně, když všichni z okolí zasedali ke sváteční večeři a my jsme měli všední den. Stádnost dělá hodně, a není to vždy jen záporný aspekt. Příslušnost k velkému celku nás uklidňuje už od doby velkých tlup lovců mamutů. Ale i tak, pokud Vánoce rádi nemáme a shodneme se na tom i s ostatními členy rodiny – nic nám nebrání je prostě neslat.

Ti, kdo nemají rádi Vánoce pro to mají rozličné důvody, a od těch výše uvedených se mohou odlišovat. Jsou například lidé, kteří přišli o Vánocích o člena rodiny, nebo o životního partnera. Opustil je, nebo odešel úplně ze života. Tím vznikla propast, kterou mají spojenou s vánočním časem a pravidelně se před nimi otevírá. To je velmi smutný důvod. Jeden můj starší kolega měl Vánoce celkem rád, ale dnes mu velmi vadí všudypřítomná reklama a komerce. I když nikam nechodí, a v televizi sleduje pouze hokej a fotbal,

i tam naráží v přestávkách na reklamu. Zase tu máme otázku volby, lze reklamy prostě nesledovat. Další variantou jsou maminky malých dětí. Jsou před Vánocemi vytížené na 200 %. Když děti povyroste, kromě školních, které mají ještě vánoční besídky nebo přehrávky z hudebky, předvánoční shon dostává zase jiné rozměry. Pokud taková maminka přesto prožívá adventní dobu s radostí, musí si z dětství nést velký odkaz alespoň od jednoho z rodičů, pro kterého byla vánoční doba alfou i omegou celého roku. Většina tatínků totiž Vánoce ráda ignoruje a nejraději by o svátcích měla pouze plný stůl a klid.

Od těchto rozporů a vypjatých situací se odvíjí důvod nejvyššího počtu lidí, kteří nemají rádi Vánoce. Je to nervozita a neklid, která Vánoce jejich dětství provázela.

Všichni na Štědrý den očekávají nadílku a jsou nervózní. Maminky situaci řeší vařením, pečením a úklidem, tatínkové s dětmi by rádi trávili čas – dříve u televizních pohádek – dnes u tabletů a mobilů. A nebaví to nikoho z nich, proto se navzájem na sebe mohou i dívat nevražlivě.

Všichni by rádi sváteční chvíle trávili dohromady, mají ale rozdílné představy, co je na svátky nutné udělat a čím si nejlépe zkrátit čekání na večer.

Jedna moje kolegyně mi řekla, že neměla ráda Vánoce jako dítě.

Na dlouho, jí tyto svátky znechutila její maminka v období dospívání, protože kolem sebe šířila znechucení a negativní náladu. Až kolegyně dospěla a založila vlastní rodinu, snažila se i v období všední dnů šířit klid a dobrou náladu, a to se jí většinou daří i v práci. Jo a Vánoce, ty má už moc ráda.

Jsmo režiséři i herci vlastních životů.

A jako i v životě, tak i v přístupu ke slavení celospolečenských svátků platí, že co do nich nevneseme, to v nich nemáme. To pochopila

ta moje kolegyně, a svého času i já, když mě mrzelo, že já mám trávit Štědrý den u plotny, a zbytek rodiny u pohádek. Vyhlásila jsem proto tento den očekávání, dnem rodinným. Hned po ránu jsme vyráželi na celodenní pohodové toulky po okolí, později jsme jezdili i pár stanic vlakem či autobusem. Muselo být sice vše nachystáno do Štědrého dne, ale protože se musel stihnout výlet, všichni mi pomáhali. Na sváteční výlet se děti moc těšily, protože ten den tatínek nepracoval a chodil s námi.

Ano, přiznávám se, pokud bychom na výlety nechodili, také bych šířila nervozitu a špatnou náladu, ale snažila jsem se tomu zabránit.

Vánoce už jsou pomalu tady.

Pokud jsme bezradní co darovat těm, kteří nic nechtějí, dejme jim lásku, svoji přítomnost, pospolitost. Kolegům v práci věnujme pár milých slov.

A na ty, co potkáváme, se pokusme usmívat. Člověk na to zapomíná...

Hana Šedá

Divadelních 25

Letošní rok je pro Divadelní spolek v Ochozi u Brna rokem výročním. Celý rok se pracovalo a stále pracuje na projektech, které byly pro spolek „poprvé“ i na těch tradičních jako je Betlém.

Co jste mohli zažít? Jelikož se nekonal klasický Dětský den na hřišti, a my nechtěli hlavně malé Ochozáčky připravit o pohádkový les, naskytla se možnost pojmout tuhle akci zcela jinak a chytit ji za jiný konec. Vzniknul interaktivní pohádkový příběh O Jarmilovi a psu Česnekovi. První zářijový víkend proběhla na Orlovně divadelní výstava, která byla rozdělaná do tří částí. První část pojednávala o minulosti z 50. let, kdy divadlo v Ochozi začínalo, druhá část byla obsáhlejší a zahrnovala veškeré divadelní hry, které se hrály od znovuzaložení spolku a třetí část pojednávala o akcích, které divadelní spolek pořádá nebo pořádal, např. Betlém, maškarní ples, pohádkový les, Halloweenská zábava či zájezd.

Co nás čeká? Dne 23. 12. v 18:00 v areálu AVZO – Bistro bude tradiční vánoční příběh – Betlém. Tato tradice už nakousla další desítku svého pořádání a jsme rádi, že se večer před Štědrým dnem můžeme sejít s přáteli a příznivci divadelního spolku. Jediná věc, která se nepovedla bylo nazkoušení nové divadelní hry pro letošní rok. Ale snad si to v příštím roce vynahradíme a zase se potkáme u nějakého tentokrát úsměvného počínu.

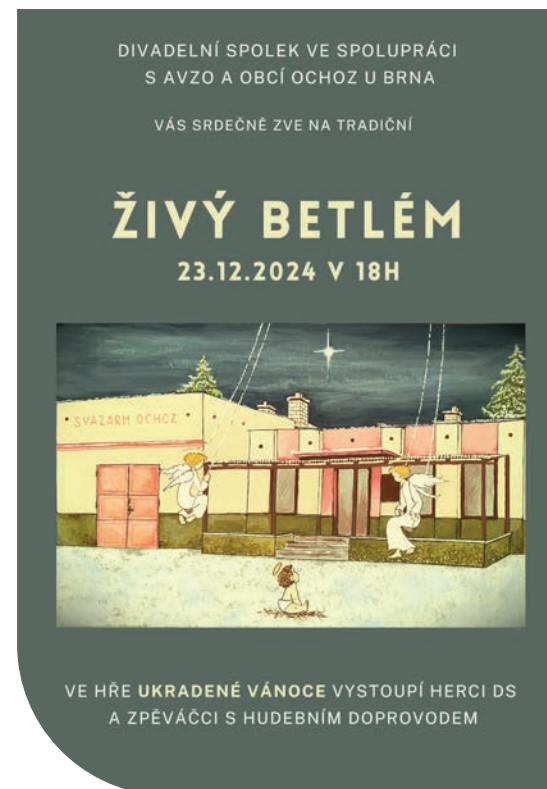
Celý rok vás ve zpravodaji provází rozhovory s pamětníky nebo členy spolku. Pro poslední číslo zpravodaje byl vybrán předseda a dlouholetý člen spolku **Leoš Kmeťo**.

Jako první otázka nemůže zaznít nic jiného než – jak ses k divadlu dostal?

Předně bych chtěl vážené čtenáře přivítat u naší tradiční rubriky „ptej se“ a popřát příjemně strávenou chvíli u rozjímání na téma Divadlo v Ochozi a co dál... Ne, tak dobře. Budeme vážní. Komedošky si necháme až na podium. Jak jsem se dostal v Ochozi k divadlu si

pamatuju naprosto přesně. Bylo to někdy v roce 1999, kdy jsem podruhé navštívil divadelní hru. Byla to Dívčí válka. První hra o Dlouhém, Širokém atd... co si budeme povídat. To moc nenadchlo. Všichni na podiu měli trému, dělali to poprvé. Ale Dívčí válka byla už trochu jiná liga. Od smíchu mě bolelo břicho. A tehdy jsem si řekl, že tohle by mě hergot bavilo. Tohle

bych chtěl taky dělat. Nějak jsem se o tom zmínil doma, zafungovala mamka Zina a byl jsem v tom. Úplně jasně si pamatuji svoji první čtenou zkoušku. U Votrubů v jídelně. Obrovská nervozita. Pár lidí jako Mirun Blatný, Šárka a Leoš Trávníčkoví, Jara Piškot Chyba jsem znal. Ale další lidi jako Narcisa Čoupková, Alča Pírková, Tíbor Bobo, atd. atd... Tohle pro mě byli jen

povědomé obličej (sorry děcka). A taky si pamatuju, jak jsem na té první čtené zkoušce prožil hned svoje první faux pas. Na dotaz v rámci scénáře „co máte v tom ranci?“ tak místo „svůj majetek, svoje panství“, jsem špatně přečetl a odpověděl „svůj majetek, svoje panenství“. Výbuch smíchu a byl jsem v divadle. Byla to pohádka Dalskabáty aneb....

Jak hodnotíš uplynulých 25 let divadla, kterými jsi dá se říct z větší části také prošel?

Divadlo v Ochozi, ušlo z mého pohledu obrovskou cestu. Kromě malých šteků, ať už na Živém Betlému nebo na pohádkovém lese, už „velké“ divadlo nedělám asi 8 let. Jsem v roli diváka. A musím říct, že jsou chvíle, kdy si říkám... „no tvl, co jsme to stvořili?“. Samozřejmě v tom nejlepším slova smyslu. Nechci nás tady nějak vynášet do nebes, ale ten pokrok je tam opravdu vidět. Je to obrovská zásluha všech, kteří se podílí na realizaci her. Hlavní podíl mají herci na podiu, ale je třeba si uvědomit, že za každou hrou nebo projektem je spousta dalších šikovných ručiček. Jsem rád, že můžu být součástí něčeho takto pěkného. Daří se nám vyprodávat představení. U dosti her musíme ještě přidávat reprízy nad rámec plánovaného. Diváci už nejsou jen sousedi a kamarádi z obce. V poslední době se naopak trend překlápí k tomu, že představení navštěvují ve větší míře pro nás neznámé tváře. Když to vyjádřím

číselně... za těch uplynulých 25 let jsme odehráli 18 her. Každá hra se hrála v průměru 7x. Každé představení navštíví zhruba 120 lidí. To je nějakých 15 tisíc návštěvníků. Neodpustím si trochu přirovnání. Tohle číslo je 2x vyprodané Rondo na hokeji. Oni by to zvládli sice třeba za 2 zápasy, nám to trvalo 25 let, ale i tak mám z toho čísla husinu. Děkujeme, že Vás baví nechat se od nás bavit.

Jak hodnotíš letošní rok, který byl pro divadlo jubilejní?

Hodně pozitivně. Sice jsme letos vynechali klasickou divadelní hru, ale vzhledem k tomu, co jsme měli pro tento rok v plánu, to jinak nešlo. Většina členů divadelního spolku byla zaměstnána jinými povinnostmi a na zkoušky a nácvik divadelní hry nezbyl čas. Ale to se doufáme v příštím roce zlepší a s plány, které máme na rok 2025, našim příznivcům vše bohatě vynahradíme. Ale zpět k tomu jubileu. Letos byly již dopředu indicie, že se neuskuteční pravidelný dětský den na hřišti. Prostě to nějak nevyšlo. Přišlo nám, že by bylo dobré udělat alespoň pohádkový les. A udělat ho postaru. Tzn. obejít celou trasu, tak jak si jí mnozí pamatují. Dříve se v lese hrávali pohádky 3. Většinou si jednotlivé pohádky vzal pod patronát někdo jiný. Buď nějaká z ochozských organizací nebo jednotlivci. Ale my jsme přece divadelníci. Měli bychom si pohádky udělat sami. Pak přišel nápad udělat jednu pohádku, jejíž děj se rozprostře

po celé trase. No, a tak vznikl příběh o Jarmilovi a psu Česnekovi. Za mě se tento projekt vydařil na jedničku. Určitě nesmím zapomenout ani na doprovodný program před kabinami. A v neposlední řadě poděkovat kolegům klukům z SDH za zajištění ohně na opečení špekáčků. Taky kdo jiný by měl rozdělat a udržovat oheň než hasiči, že?

Dalším projektem byla divadelní výstava. Každý rok se musíme skrze např. Betlém nebo divadelní hru zavrtat do našeho archivu, depozitáře, šrotiště nebo jak to nazvat, abychom vybrali buď kulisy nebo kostýmy. Tak nějak jsme zjistili, že se nám ta sbírka všeho možného za 25 let docela rozrostla. Tak proč toho nevyužít a nepochlubit se. Některé kousky opravdu stojí za to. Dokonce jsme u některých kostýmů, rekvizit či kulis ani netušili, že je ještě máme. Byla to příležitost si udělat i pořádek sami u sebe. Samozřejmě se nám podařilo za ta léta nashromáždit i spoustu dokumentů (ať už ve formě písemností nebo fotografií). A v neposlední řadě nám přišlo vhodné představit i historii původního divadla, která přes 50. a 60. léta sahá až kamsi hooóódně daleko. Dá se říct, že na začátek minulého století. No a kde jinde udělat výstavu než v budově, která k ochozskému divadlu tak nějak neodmyslitelně patří. V průběhu 25 let jsme využívali budovu orlovný. Proč tedy ale dělat výstavu jen na sále orlovný, když můžeme lidi provést takřka celou budovou. Z toho vzniknul koncept, že jsme jednotlivé expozice nainstalovali do všech prostor a lidé si mohli projít sál, přisálí, venkovní část, peklo pod jevištěm a stejně tak i jeviště samotné. Nakonec jsme k promítání archivních záběrů využili i nynější klubovnu skautů. Těm děkujeme za její poskytnutí. Výstava proběhla v rámci jednoho víkendu, ale objevily se i názory, že bychom měli výstavu prodloužit o další víkend. Toto však z důvodu tehdejší vytíženosti místa bylo špatně proveditelné. A já prostě nerad lámu

věci přes koleno. Ale zase... pořádek ve věcech jsme si udělali a příští rok je taky rok, že?

No a v neposlední řadě nás čeká již tradiční „Živý Betlém“. Za tuto akci jsem vděčný. Těžko říct, jestli se kdysi s něčím takovým počítalo, ale letos začínáme 2. desítku. Paráda. Co víc si přát než to, že z nějaké myšlenky vznikne tradice. Měli jsme na letošek v hlavách ještě jednu akci, ale ta už vzhledem k vytíženosti nás všech neklapla. Ale žádný strachy. Není v koši. Je v šuplíku.

Jo a úplně bych zapomněl. V rámci výročí jsme si po domluvě s lidmi z vedení obce, která pořádá letní kino, připomněli divadelní hru Někdo to rád horké. Krásně to do sebe zapadlo, protože tato hra slavila také výročí. A to 10 let.

Co bys popřál ochozskému divadlu do budoucna?

Co bych popřál... začnu tím, co bych si přál. A začnu docela neskromně. Určitě bych si přál nějaké takové naše divadlo. Není to nijak namířeno proti stávající budově, kterou používáme. Máme orlovnu rádi, ale to je přece snem každého z nás. Být ve „vlastním“. Nic velkého. Jenom takový malý divadlíčko pro 120–140 lidí. Někáká boudička. S podiím. Hledištěm pro lidi. Občas divadlo. Sem tam nějaká ta přednáška, komorní koncertík, zasedání OU. Jéé tam by se dalo dělat věcí. Co? Evo, Aleno, Jirko, Kamile, Hano, Libore, Martino, Ondřej, Láďo... Dělán si srandu. Tohle je spíš z kategorie sci-fi.

Určitě bych popřál lidem z divadelního spolku, aby se jich držel ten elán a nadšení, se kterým to dělají. Aby v takto na čas nedostatkové době našli nějaké ty chvíle, které budou moci věnovat lidem a jednou za čas je pobavit. Doba je uspěchaná a zábava a smích dokážou občas pročistit zaneřáděnou hlavu... Přál bych si, aby lidičky z divadla bavili lidičky pod podiím a jejich odměnou byl úsměv na tvářích diváků. Za ta léta, co jsem párkrát stoupnul na podium mám vyzkoušeno, že opravdu

existuje nějaká ta energie, kterou vám předá dav lidí před vámi. Když se naladíte na stejnou vlnu a lidi se začnou bavit, je to obrovská síla a energie, kterou opravdu cítíte. Přeji kolegům z divadla, aby tuto energii pociťovali co nejvíce. Energie a spokojenost odcházejících diváků po představení je největší odměnou. Divadlu jako celku bych popřál co nejvíce spokojených diváků. Pro ty a kvůli nim to děláme. Ještě doplním, že záměrně jsem nikoho nejmenoval nebo jmenovitě neděkoval. Tohle je vždycky záludné. Stává se nezřídka, že na někoho zapomenete. A to nechceš. Já předpokládám, že všichni kolegové

ať už z divadelního spolku nebo i ti, kteří nejsou členy a s divadlem nám nějak vypomáhají, vědí, že jsem nesmírně rád za to, že je máme a že jsou při ruce, když je potřebujeme. Snad si neodpustím jedno poděkování, a to konkrétně Šárce, Tondovi, Haně, Zině, Aleně a Narcise. Kolegům z výboru, kteří mi pomáhali a pomáhají to klubko jménem divadlo držet nějak pohromadě. Ale i tak je to zásluha všech. Děkuji vám z celého srdce dětičky naše divadelní.

Přeji všem hezké prožití svátků a úspěšný příští rok. A těšíme se na setkání při Betlému.

Divadelní spolek

Vochozský Vostatky

Co je masopust by měl už každý Ochozák vědět. Několikrát jsme psali, popisovali, a to jak tady ve zpravodaji nebo v divadelním oběžníku, co vlastně masopust znamená. Pokud to není někomu jasný nebo ještě neví, tak strejda Google vám to vysvětlí, popíše a nastíní, jak to celé vlastně je. Dokonce jsme trochu vpluli do facebookových vod a najdete nás pod názvem „Ochozské ostatky“ s čurajícím medvědem na profilové fotce. I na tom internetu nám už to trochu jde. Na FB můžete zhlédnout video z průvodu, fotky nebo i krátká „sranda“ videa z celého několikaletého počínání. Za posledních 15 let se povedlo uskutečnit hodně věcí. Asi nejdůležitější a nejzásadnější je to, že se daří tuhle tradici v obci udržet. Díky krátkým vystoupením,

kde jsme natrénovali např. Labutí jezero, které bylo k nerozeznání od baletu moskevského souboru Bolšoj, nebo téměř zpěvem totožné vystoupení s písní Bohemian Rhapsody od skupiny Queen (a mnoho dalších zábavních čísel), se nám podařilo obnovit velkou část masopustních kostýmů. Na Orlovně se podařilo i tyto kostýmy uložit v bývalé kino-promítárně, kterou jsme opravili, upravili a věci nastěhovali. Opět můžete vyhrát v tombole ceny v podobě zabíjačkových produktů. Takže i v Ochozi probíhá zase už dnes tradiční ostatková zabíjačka. Znovu probíhá takzvaný ostatkový soud, o kterém si něco řekneme příště, protože popis na internetu nenajdete a zažijete ho jen, když půjdete v masce v ostatkovém průvodu.

Příští rok nás i vás čeká menší změna. Dalo by se říct, že se vracíme zpět „k tomu, jak to bývalo“. Něco přeci jen nejde vrátit, ale zkusíme se tomu přiblížit. Ostatkový průvod a zábava s pochováním basy – tahle sranda zabrala celou sobotu. A to není žádná sranda. Všechno nachystat, obejít celou vesnici a fungovat večer na zábavě. Trochu si to ulehčíme a rozdělíme si to. Tzn. trochu se vrátíme do dob minulých. V sobotu **22. 2. 2025** proběhne ostatkový průvod a v sobotu **1. 3. 2025** uspořádáme ostatkovou zábavu s pochováním basy, na kterou srdečně zveme. Zatím prožijte hezký advent, Vánoce a do roku 2025 přejeme hlavně zdraví.

Ostatkový výbor

Vzdělávání v obci

Mateřská škola

Bramboriáda

Podzimní slavnost s názvem „Braborování“ si užily děti spolu se svými rodiči i prarodiči v polovině října. Brambora, jeden ze známých symbolů podzimu, provázela připravené tvořivé i hravé aktivity. K navození „brambůrkové“ atmosféry přispělo zahájení v jednotlivých třídách, kde se po pohádkovém motivačním úvodu všichni přítomní pustili do výroby postaviček z brambor. Ukázalo se, že fantazie a zručnost nikomu nechybí, protože pestrost skřítků „Bramboráčků“ byla obdivuhodná. Zázemí školní zahrady i příjemné počasí umožnilo pokračování akce venku. Děti si svoji zručnost i obratnost mohly vyzkoušet při sbírání brambor do proutěného košíku, při převážení kolečka plného brambor okolo překážek i u dalších tematických úkolů. Odměnou za návštěvu všech připravených stanovišť byla samozřejmě brambora,

tentokrát sladká. Nedílnou součástí setkání bylo bramborové občerstvení. Zaměstnanci mateřské školy připravili bramborový guláš a bramborové šišky s mákem. O pestré nabídce dobrot se postaraly i šikovné maminky, které přinesly různé pochutiny z brambor.

Nechyběly špízy, hranolky, plněné bramborové knedlíky ani bramboráčky. Smyslem odpoledního programu pro rodiče a děti bylo strávit příjemné společné chvíle v prostředí školky. Těší nás, že se akce vydařila.

Blanka Doležalová

Základní škola

Podzimní učení

V říjnu na druháky čekalo několik aktivit. Díky krásnému babímu létu jsme s žáky mohli mívat hodiny tělesné výchovy venku. Ještě před podzimními prázdninami jsme stihli navštívit Technické muzeum v Brně s programem Zažij svět nevidomých. Žáci si vyzkoušeli simulaci různých poruch zraku a také viděli několik pomůcek, které lidem se zrakovým znevýhodněním usnadňují každodenní činnosti. Jako je například párovač ponožek, indikátor barvy nebo bílá hůl. Povídání paní lektorky bylo velmi poučné a věříme, že si z něho žáci odnesli mnoho nových informací. Po prosluněných podzimních prázdninách na druháky čekaly dva dny projektové výuky. Čtvrtečním tématem byl Halloween a v pátek jsme se věnovali Dušičkám. Žáci po tmě objevovali nová anglická slovíčka

s Halloweenskou tematikou, zkoušeli si vykoledovat odměnu a den jsme zakončili písničkou Bubáci. Tyto dva dny jsme žákům ozvláštnili také tím, že jsme třídy namíchali, aby měli možnost si vyzkoušet spolupráci i s kamarády, kteří chodí do

paralelní třídy. Žáci byli moc šikovní a práce se jim dařila.

Mgr. Eva Klímová,
Mgr. Anna Mikulenková
(třídní učitelky 2. třídy)

Pohádky žáků 3. třídy

Bájný svět slz

Jednou kdysi dávno existovala docela malá vesnička, která se jmenovala Dlério. Jednou do vesničky zavítal mladý cestovatel, který obyvatelům povídal krásný příběh. Ten příběh byl o bájném vodopádu slz, který vznikl z pláče kouzelné víly. Díky tomu byl vodopád také kouzelný a plnil přání každému, kdo se z něj napil. Bohužel se ale nikomu nepodařilo vodopád najít. Zkuste ho najít třeba vy.

Barunka Gédrová

O diamantové víle

Byl jeden krásný a průzračný potůček. Do toho potůčku spadly 3 kameny, které se změnily v bubliny a ty začaly bublat. V jedné bublině byla víla. Bublina praskla a víla spadla na měkký mech. Víla přišla k vodě a dotkla se jedné vlnky. Z vlnky se stal diamant. Potom si víla našla domeček, prodávala diamanty z vlnek a měla se dobře až do smrti.

Emma Staňková

O bonbónu

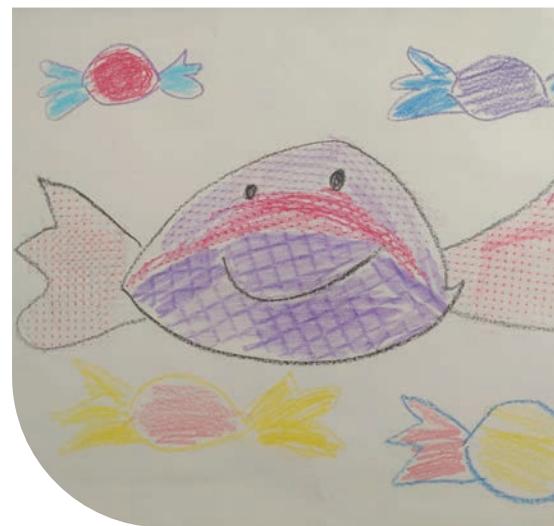
Byl jednou jeden bonbón, který ležel v obchodě a měl se dobře. Jednou si bonbón v obchodě někdo koupil. Bonbónu se to vůbec nelíbilo. Pán, co si bonbón koupil, chtěl bonbón sníst, ale nakonec ho nesnědl, protože už bylo moc pozdě. Tak si ten bonbón odložil na policičku. V noci bonbón od pána utekl a když se pán ráno probudil, tak byl bonbón pryč. Bonbón byl už zase v obchodě a měl se tam dobře až do smrti.

Sofie Smolíková

O Šimonovi, který nevěděl, co napsat

Byl jednou jeden Šimon, který nevěděl, co napsat. Seděl tak ve škole a seděl a seděl. A najednou ho napadlo, že napíše něco o škole. Napsal o tom, jak ve škole vznikla panika, protože hořelo, houkaly sirény a všichni utíkali ze školy. Potom zazvonilo, děti odevzdávaly svou práci a Šimon nakonec dostal jedničku.

Šimon Simandel

O kytáře ve škole

Byla jedna kytara a ta kytara byla smutná, protože sama na sebe neuměla hrát. Proto šla do školy pro kytary. Když přišla do školy, tak pan učitel dal kytáře hned první lekci. Tak to šlo až do konce roku. Protože jí to šlo moc dobře, v dospělosti se stala kytara dokonce muzikantem.

Ondřej Chyba

Projektový týden – Prototypci

V pondělí 7. 10. 2024 jsme přišli do školy a místo normálního učení nám začal projektový týden. Celé to bylo zaměřené na recyklaci a spolupráci. V pondělí jsme jako první věc vyráběli modely pantoflí a bylo to super. V úterý jsme ve skupinkách dostali hry a museli jsme z těch, které už se hrají, vymyslet nové s jinými pravidly. Ve skupinkách jsme je vyzkoušeli a ohodnotili. Líbilo se mi, že jsme museli být kreativní – aby hra, kterou vymyslíme, byla originální. Ve středu

jsem byl architekt a stavěl jsem město. Byli jsme v týmech po třech, ale měli jsme si vybrat spolužáky, se kterými se běžně tolik nebavíme. Ale i to bylo fajn. Ve čtvrtek jsme navrhovali svůj vysněný batoh a potom vysněný batoh paní lektorky. To bylo taky bezva. Asi nejvíce se mi líbil pátek, protože jsme šli. Někdo šel polštář, jiní zase plyšáka nebo pytlíček. Celý týden s Prototypky byl super!

Alžběta Gédrová, 4. třída

Bobřík informatiky

Naše škola se letos zúčastnila Bobříka informatiky. Je to informatická soutěž cílená na bystré žáky a studenty se zájmem o svět technologií. Seznamuje je s informatickými úlohami a problémy. Soutěžící odpovídají na otázky z oblasti informatického myšlení, algoritmizace, porozumění údajů, práce s daty, informačních systémů a modelování, z oblasti digitálních technologií a společenských aspektů jejich

použití. Žáci v rámci informatiky vyplnili online test, v němž např. jedna z úloh byla sestavit program z bloků. Soutěže se zúčastnili žáci 4. a 5. ročníku. V kategorii Mini (4. ročník) byl na prvním místě Dominik Maxa. Získal 172 bodů. V kategorii Benjamin (5. ročník) se umístil první Martin Horák se 160 body. Vítězům moc gratulujeme!

Mgr. Lada Brymová

Školní družina

Podzimní aktivity ve školní družině jsou velmi bohaté vzhledem k letošní přízni počasí. I v měsíci listopadu můžeme totiž využívat venkovní prostory pro pohybové nebo míčové aktivity. Velmi často také navštěvujeme blízký les nejen k poznávání překrásné přírody kolem nás, ale především pro tolik oblíbené činnosti dětí – stavby domečků a sběr přírodnin. Ty využíváme k rukodělným pracím. Většina dětí napříč všem třem oddělením ráda tvoří. Krásné výstavy na chodbách školy jsou toho důkazem. Z dalších zájmových aktivit můžeme připomenout například výstavku ovoce a zeleniny a následně jejich ochutnávky nejen v syrovém stavu. Vyzkoušeli jsme také tradičně jablečkový závin, jablka v županu a moc jsme si pochutnali. Jen příště musíme dávky zvýšit, osm závinů nám prostě nestačilo. Byly výborné!

Druhou polovinu listopadu jsme věnovali přípravě na školní jarmark. Všichni jsme se moc těšili, děti se snažily a připravovaly mnoho krásných výrobků.

Doufáme, že jste si ho spolu s námi v areálu školy užili.

*Jana Břenková,
vedoucí vychovatelka ŠD*

LESINKA: Na svatého Martina, láska v srdci začíná

To je hlavní poselství svatomartinského času, příběhu chrabrého římského vojáka, který věděl, že milosrdenství umí zahřát lépe než peřina. Každý rok si v Lesince tento příběh na začátku listopadu připomínáme, nejinak tomu je i na jurtě. Co je však jiné – jsme nablízku všem Ochozákům, a tak naše řady na svatomartinskou slavnost posílilo mnoho z vás. Máme z toho velkou

radost, protože ten večer ve středu 13. listopadu díky tomu opravdu zářil... Co si mohli přichodí vyzkoušet, zažít? Třeba to, že i v listopadu se dají opékat špekáčky a hrát se u ohně. Že i pod širým nebem se dá tvořit a vyrábět, však lucerničky a lampiony pak pěkně posvítily i v lese. Že člověk může jít do divadla i k pískovišti a že příběh o svatém Martinovi je tak tajemný a silný, že

ani není třeba plašit koně a že kouzlo funguje i bez jezdce v kostýmu. Že i malé děti dokážou projít temným lesem, když jim na cestu svítí lampion a dospělák je nablízku. A že svatomartinské rohlíčky, letos teda všechny fenomenální a výborné, pěkně propečené, chutnají nejlépe, když se o ně rozdělíme s kamarády. Moc pěkné to bylo a za rok zas!

Dotazy z procházek: Do lesní školky můžou jen děti milionářů?

To, že jsme vám teď víc nablízku, je jistě podnětem k zamyšlení, jak to vlastně v lesní školce chodí. Jsme moc rádi, že se ptáte – třeba když jdete s pejskem nebo s přáteli kolem. Prostor ve zpravodaji bychom rádi věnovali i odpovědím na vaše „dotazy z procházek“.

První dotaz je jeden z těch choulostivějších. Ano, docházka do lesní školky znamená příspěvek na náklady, školkovné (pokud vás zajímá proč, tak se zeptejte). Ale můžeme vám prozradit, že ani jedno z našich dětí není z rodin milionářů. Naopak. Žijeme v době, kdy si můžeme vybírat

cestu vzdělávání svých dětí, a to podle vlastních priorit, možností dítěte, možností v místě bydliště, možností rodinného rozpočtu.

Pro někoho je volba pohybu venku, posilování odolnosti, malé skupiny dětí, nastavení komunikace s dětmi i s rodinami, respektujících přístupů a přírodní pedagogiky natolik důležitá, že tuto možnost volí na úkor jiných výdajů (třeba si odepře zahraniční dovolenou). Případně děti vozí velkou dálku (máme třeba mezi sebou rodinu z Lipůvky nebo z centra Brna).

Ano, člověk může jít snazší cestou a ušetřit peníze. Je to ale pořád

otázka volby, priorit. Možná v očích některých lidí mohou být tyto naše rodiny bláznové, ale očividně podle jejich radosti při předávání a vyzvedávání dětí, při setkáních a slavnostech, to jsou spokojení blázni, kteří jdou po té své cestě, kterou si vybrali. Jsme rádi, že jsme ji mohli vytyčit.

V dalším čísle odpovíme na otázku, jak se do jurty se všemi dětmi vlezeme.

Aneta Vidurová

SBOR DOBROVOLNÝCH HASIČŮ

Co se chystá na příští rok:

Hasičský ples
oslav 130 let založení sboru
Hasičská mše
Dětský den + žehnání novým vozům
Dýňobraní

18. 1. 2025
květen/červen 2025
4. 5. 2025
7. 6. 2025
říjen 2025

SDH Ochoz u Brna děkuje paní **Jarmile Kalendové** za předání Knihy velitele, již založil Oktavián Chloupek na konci 19. století. Paní Kalendová ji po nálezu předala starostovi SDH, Miroslavu Blatnému. **Děkujeme.**

K fotografiím: V neděli 10. listopadu se Jednotka SDH Ochoz u Brna zúčastnila cvičení nedaleko rybníka Hádek. Cvičení bylo zaměřeno na hašení lesa v nepřístupném terénu.

Hasičská kronika aneb co se dělo v letech zakončených čtyřkou – tentokrát před 60 a 70 lety

ROK 1964

Výroční schůze konaná 2. února 1964 v pohostinství u Hudců. 27 přítomných a 10 hostů. Po zprávách a diskusi byly provedeny volby nového výboru, který se sešel hned po schůzi ke svému ustavení. Předseda Jaromír Škrob, místopředseda Antonín Polák, velitel Jan Vojáček, referent pro vých. práci František Hanák, referent prevence Oldřich Šedý, technický referent Otakar Uher, jednatel Hynek Trávníček, hospodář Ladislav Pokorný,

organis. referent Alois Šlof, ref. mládeže Zdenek Gronich, náhradník Antonín Hynšt, revisoři Oldřich Brychta, Jan Slaný, Šebestián Blatný. 20. 5. zemřel br. František Růžička, který byl dlouholetým členem místního pož. sboru a také zastával různé funkce, které konal svědomitě a obětavě, a také byl zapisovatel v této kronice.

ROK 1974

Ples v roce 1974 nebyl, jen ostatky.

Výroční členská schůze byla konána dne 11. 11. 1974 u Votrubů za účasti 18 členů. Za MNV soudruh Jiří Němeček, za MVNF soudruh Vavřinec Zajíček, za OV ČSPO nebyl nikdo. Volby se nekonaly, výbor byl pouze doplněn o br. Pavla Šnajdra. Program:

- 1) zprávu o činnosti přednesl br. Jan Vojáček
- 2) vytýčení úkolů na rok 1975.

za SDH Ochoz u Brna
Vojtěch Loukota

SKAUTI

Ve skautu za sebou máme nesmírně nabitý podzim plný akcí a výprav všech osmi družin i roverského kmene dospívajících vedoucích. V tomto čísle nabízíme průřez některými z nich, abyste mohli alespoň zpovzdálí nahlédnout, jak se nám od začátku školního roku daří v činnosti největšího výchovného spolku v naší Ochozi.

Roverský kmen Richnas stále jede!

Rok se s rokem sešel a my jsme opět odstartovali náš roverský program, který je určen všem členům roverského kmene Richnas. Ten sdružuje všechny skauty a skautky nad 15 let, kteří úspěšně splnili roverskou zkoušku. Cílem tohoto kmene je dopřát členům další možnost vzdělávání,

ale i odpočinku. Většina se aktivně podílí na chodu (vedení) svých družin a jistě si plně zaslouží relax v podobě oddechovějšího programu. O tento program se intenzivně stará kmenová rada, která se sešla na začátku září a vymyslela harmonogram na celý rok. Naši činnost jsme tradičně započali dobročinnou akcí **Káva od srdce**, která se konala ve Velkém

Meziříčí. Jedná se o dobročinnou kavárnu, kterou svými pokrmy a nápoji obstarali místní skauti a výdělek této akce byl určen jedenáctileté Zuzance, která žije s genetickým onemocněním. Výtěžek využije na fyzioterapie k oddálení náročné operace. Kromě příspěvku na dobrou věc a spořádání mnoha dortíků (nejlepší byl pařížský...), jsme přiložili ruce k dílu při opravě klubovny. Jet na tuto výpravu pro nás bylo velkou výzvou, neboť v té době po republice řádily povodně. Nakonec jsme akci uspořádali s připomenutím roverského hesla: Sloužím, a příslibem, že v případě povodní budeme připraveni místním občanům pomoci. I samotný roving je o tom, že člověk překonává sám sebe a plní výzvy, na které má odvalu. V neposlední řadě děkuji sestře Wajky, která jako nejmladší z roverského kmene tuto výpravu zorganizovala. Dále proběhla schůzka zaměřená na další skautské vzdělání v podobě čekatelských kurzů, kam se snažíme každý rok vyslat své členy, aby se zdokonalili v různorodých (nejen skautských) oblastech, které se týkají vedení dětského kolektivu (pedagogika, psychologie, metodika, právo, hospodaření aj.). Rovněž tato schůzka nabídla ohlédnutí za prožitými kurzy starších členů a možnost otevřeně si popovídat o tom, že jet do neznáma a za neznámými skauty může být výzva, která ale stojí za to!

Výprava skautů do Prahy

Naši ochozští skauti se 4. října vypravili na celovíkendovou akci do Prahy. Počasí bylo překrásné, a proto mohli následující den navštívit mnoho památek včetně hrobu Antonína Benjamina Svojsíka, našeho zakladatele skautingu v Česku. Prozkoumávání jsme zakončili na Pražském hradě, ze kterého jsme se poté vydali zpátky na skautskou klubovnu, kde jsme si následovně připravili domácí hamburgery. Ty se velmi povedly

Na další schůzce jsme si obešli naši krásnou Ochoz a na určených místech jsme se pobavili o programu pro rovery (konkrétně o pilířích, na kterých roverský program stojí). *První pilíř* tkví v objevování našich fyzických, ale i duševních možnostech. Zde jsme se zaměřili zejména na podporu duševního zdraví (psychohygienu) a seznámili jsme se s mobilní aplikací Nepanikař. U *druhého pilíře* hledání pravdy jsme o sobě vymysleli tři informace. Dvě byly pravdivé a jedna lživá. Úkolem ostatních bylo odhalit tu nepravdivou informaci. *Třetí pilíř* v podobě navazování dobrých přátelských vztahů jsme si připomněli symbolem kruhu a u OÚ jsme se pobavili o hledání vlastního místa ve společnosti. *Poslední pilíř* je pro skauty typický. Je to náš vztah k přírodě, která nám neslouží pouze jako kulisa. Je to místo, kde jsme doma. Zatím poslední roverskou akcí byla výprava na Ketkovák u řeky

Oslavy. Akce byla primárně určena těm nejmladším členům. Přirovnal bych to k takovému adaptačnímu kurzu. Účastníci akce dostali popis cesty a měli za úkol se na místo přespání dopravit. Zvládli to skvěle! Jako odměnu si zasloužili bohaté občerstvení. Dále jsme se vypravili na Ketkovský hrad a při západu slunce jsme se dojímalí nad krásou přírody a síle obyčejného, ale pevného a čistého přátelství. Máme velkou radost, že se neustále rozrůstáme, a že vztahy mezi oddíly a kmenem jsou přátelského charakteru. S naším často projevovaným mottem: Richnas jede (i pojede), se s vámi loučím.

*Dále předávám pomyslné pero
(klávesnici) do oddílu skautů
a skautek.*

*Vedoucí roverského kmene
Jiří Kozel (Juris)*

a den jsme zakončili večerní procházkou po okolí klubovny, na které jsme si řekli něco o skautské historii. V neděli ráno jsme se s Prahou rozloučili a po nádherně prožitém víkendu se vrátili zpátky do naší Ochoze.

*Vedoucí skautů družiny Zubrů
Kryštof Simandel*

Celooddílová výprava do Břeclavi

Začátkem října se skauti a skautky vydali na celooddílovou víkendovou výpravu do Břeclavi. Na výpravě se bavili o tématu šikana. Přesněji: co dělat, když na šikanu ve svém okolí narazí, jak se správně zachovat a jak šikaně nejlépe předcházet. Program probíhal formou přednášek a diskusních bloků, ale i kratších her. I přestože byl program zaměřen na tak těžké téma, byl prokládán mnoha zábavnými hrami. Během jedné z aktivit například skauti a skautky poznávali okolí a fotili se u známých budov v centru Břeclavi. Nechybělo ani společné vaření večere a promítání videí, které děti během návštěvy města natočily. S příchodem nedělního rána si skauti sbalili své věci, rozloučili se s překrásným městem a nejbližším vlakem se vrátili zpět do Ochoze plni skvělých zážitků po zábavném a naučném víkendu.

*Vedoucí skautek družiny Sojky
Lucie Chybová*

Halloween

31. října, jako každý rok, si vedoucí Sojek nachystaly pro děti strašidelnou stezku, na které nás doprovázela různá strašidla. Děti prošly přes strašidelné nástrahy a splnily úkoly, například tematickou osmisměrku. Na konci je čekala sladká odměna a teplý čaj na zahřátí. Letos nás dokonce poctila návštěvou družinka německých skautů z oddílu Guy de Larigaudie, pojmenovaném po francouzském cestovateli. Zavítali k nám z Kaprálová mlýna, kde byli tou dobou na výpravě. Měli jsme díky tomu možnost poznat, jak to funguje jinde, jak probíhají například tábory, ale i běžné schůzky během roku. Děti, ale i vedoucí měli možnost ptát se na různé otázky. Němečtí kamarádi nám za naše přivítání darovali jejich oddílovou nášivku. Naši skauti a skautky jim na oplátku předvedli své družinkové pokřiky, které se naší návštěvě moc líbily.

*Vedoucí skautek družiny Sojky
Klára Boudová*

Výprava benjamínků

Poslední říjnovou sobotu jsme se vypravili s družinkou benjamínků (nejmladší skautiči ve věku 6–7 let) na celodenní výlet po okolí Ochoze. Během cesty jsme s dětmi dělali různě fyzicky i manuálně náročné aktivity. Děti stavěly vlastní stavby z přírodnin, rozpoznávaly stromy, sbíraly listy a vyráběly barevnou paletu, luštily šifru a na oběd si opekly na ohni špekáček. K našemu údivu ušli Benjamínci přes 10 km a vůbec nebyli unavení. Dokonce jsme natrénovali tzv. kulhavý závod, kdy měly dvojice svázané nohy uzlovačkou. Nejmladší skauti se tak naučili koordinovat svoje pohyby s kamarádem a kulhali velmi obstojně. Jako upomínku na svou první skautskou výpravu si odnesli velkou dřevěnou medaili.

*Vedoucí benjamínků
Lenka Chybová*

Hledání Bigfoota, aneb první společná akce smečky vlčat

Panteri a Jestřábi, naše dvě družiny, do kterých chodí 28 kluků z druhé až páté třídy, se na konci října vydali na první společnou akci. Nebyla to akce ledajaká, z daleké Ameriky totiž do Ochoze doputovala dvojice

antropologů Oliver Luk a William Box, kteří jsou známí pro svůj výzkum Bigfoota – jinak proslulého také pod jmény Sasquatch, Gigantopithecus, neboli Yetiho bratranec z jihu. Pod vedením zkušených antropologů se vlčata vydala do okolních lesů hledat stopy Bigfoota. Nejprve ale

bylo potřeba ztvárnit jeho podobu pomocí přírodnin, abychom si jej nespletli třeba s myslivcem. Dál jsme z vyluštěných šifer zjistili, že Bigfoot není sám, ale má dvojče – se zuřivou povahou a tmavě zbarvenou srstí. Poté, co prolezli překážkovou dráhou z lan a provazového žebříku, konečně

našli jeho stopy. Než se ale stačili dostat na místo jeho aktuálního výskytu, Bigfoot z Ochoze zmizel a za ním se brzy vydali i naši dva antropologové se slibem, že pokud se zmíněný přerostlý opičák opět ukáže, rádi znovu požádají naše zkušená vlčata o pomoc.

Výprava Panterů na Jelenici

Ke konci listopadu se Panterři vydali na blízkou chatu Jelenici. Tématem výpravy byla vlčácká soběstačnost.

Co že to obnáší? Vlčata se učila sekat dřevo, rozdělovat oheň, sama si smažila palačinky, stavěla stan a naučila se i další praktické dovednosti, které se hodí nejen ve skautu, ale i při pomoci doma (jako například umývání nádobí, zametání nebo vytírání podlahy). Kromě toho si při programu zaměřeném na důvěru ukázali, co obnáší role toho, který někomu důvěřuje a zároveň i role toho, komu je důvěřováno. Důvěra se totiž buduje

roky, ale je možné ji ztratit ve vteřině. Kluci si ve dvojicích vyzkoušeli, že vést jeden druhého se zavázanýma očima kolem chaty chce velkou dávkou důvěry a odvahy, a na straně druhé velkou dávkou zodpovědnosti. Také jsme si dokázali, že pokud dáme ruce dohromady, a nikdo nepoleví, dokážeme v týmu bez problému chytit a udržet člověka, který padá ze stolu. Hezky jsme si tak ukázali sílu kolektivu naší družiny.

Nadcházející vánoční akce

Nabitý podzim je za námi a naplněná zima s Vánocemi před námi. Během ní už budou probíhat samostatné akce oddílů (vlčata, světlušky, skauti a skautky) jako Vánoční schůzky a výpravy, ale také tradiční akce pro veřejnost. Zveme vás například na procházku ke krmelcům, kdy se v sobotu **21. 12. 2024** od 9:00 vydáme nakrmit lesní zvěř a projít se po okolních lesích. Hned v neděli **22. 12. 2024** doneseme světlo do kostela při mši svaté a v pondělí **23. 12. 2024** budeme po obci tradičně roznášet Betlémské světlo až do vašich domů. V odpoledních hodinách nás tak můžete čekat s nachystanou svíčkou, a přímo ve vašich dveřích vám světlo rádi odpálíme.

Vůdce oddílu
Jan Hrazdíra – Žanek

Tělovýchovná jednota vstupuje do zimní sezóny

Kvalita je pro nás zásadní

Máme tu opět období relativního „zimního klidu“, kdy probíhá zimní příprava týmů, a tedy snad i čas se ohlédnout za podzimní částí sezóny. Letos máme dvě novinky. První je náš dorost, po delší době opět samostatný, který úspěšně hraje krajskou soutěž. A druhou je „B“ tým mužů, který se podařilo dát dohromady a vcelku úspěšně účinkuje v městské soutěži. O budoucnost ochozského fotbalu tedy nemusíme mít obavy. Máme na 150 aktivních členů, z toho 130 dětí do 18 let. Důležité a pro nás potěšující je, že se nadále rozrůstá i náš trenérský tým, který čítá již na 30 trenérů a těm patří velký dík, protože jim není budoucnost našeho fotbalu lhostejná.

A právě pro udržení nastaveného směru se snažíme, a to nejen pro trenéry a hráče, poskytnout všem

profesionální a kvalitní přístup. Pro trenéry to jsou nadstandardní možnosti rozšiřování vzdělání a různé kurzy, které jim pomohou mít nejnovější informace a trendy v přístupu k hráčům a také v komunikaci trenér/hráč/rodič. Jsou to nejen kurzy pořádané svazem, kdy „trenérské minimum“ tzv. Grassroot leader by měl mít vlastně každý, kdo s dětmi ve fotbale, a nejen v něm pracuje. Je to skvělá průprava pro budoucí trenéry, ale své si najdou i třeba rodiče hráčů a hráček, kterým napoví, jak přistupovat k dítěti, jak ho motivovat. Obsahuje základy tréninku, ale také komunikace, stravovacích návyků, ochrany zdraví. Mimo možnosti svazu se snažíme nabídnout doškolování ve všech oblastech. Letos to byl mimo jiné zdravotnický kurz, zaštitěný naší obcí, kde se všichni dozvěděli postupy při různých situacích, které

mohou nastat. Další možností byl „Coerver intro“ kurz, pořádaný u nás p. Vladimírem Chaloupkou. Cílem a myšlenkou tohoto kurzu je ukázat trenérům, jak v hráčích probudit větší snahu o zapojení a sebezlepšení. Jak vychovávat individuálně schopné, sebevědomé a kreativní hráče, naučit je férovosti a respektu nejen ve sportu a v neposlední řadě i docílit toho, aby trénování a hra byly zábavou. Náš klub se může pyšnit tím, že je partnerským klubem Coerver akademie, že u nás u rámci sezóny probíhají nadstavbové tréninky, vedené proškolenými a licencovanými trenéry Coerver® Coaching, a v letní přípravě i akademií pořádaný příměstský kemp.

*Miroslav Ryšavý
Trenér a člen výboru klubu*

TJ Ochoz u Brna Vás srdečně zve v pátek 24. ledna do Orlovny. Hraje kapela Benny-Q. Bohatá tombola.

Novinky z tělocvičny

S novou sezónou se řady trenérů doplnily o nové tváře, požádali jsem je, aby vám představili sebe i svůj pohled na vedené lekce v krátkých medailóncích.

Fyziofitness – Kateřina Gronichová

Tato lekce v TJ začala minulý rok a vedla ji Klárka Žáčková. Já jsem ji pravidelně navštěvovala a moc mě to bavilo. Bohužel Klárka v září odcestovala do zahraničí. To byla pro mne výzva a šla jsem do toho. Není to pro mě nic neznámého. Jako učitelka jsem zvyklá pracovat s dětmi i dospělými a mám i několik školení v tomto oboru za sebou.

Zaměřujeme se na celé tělo, jeho protažení, posílení, mobilizaci kloubů. Cílem tohoto cvičení je napravovat naše denní špatné pohybové návyky a jednostranné zatěžování těla. Nenajdete v lekci skákání ani dynamický pohyb. Vše je v pomalém tempu. Největší odměnou je pro mne pozitivní zpětná vazba od cvičenců.

Volejbal – Michaela

a Jan Pecháčkovi

Volejbal je sport, který nás provází od dětství. Hrávali jsme závodně a dodnes si rádi zahrajeme s přáteli. Teď jsme nadšení, že můžeme své zkušenosti předávat dál dětem v našem kroužku. Snažíme se, aby si volejbal oblíbily, naučily se základy, a hlavně si užily spoustu zábavy. V budoucnu plánujeme vyrazit i na turnaj, aby děti poznaly, jaké to je hrát s jinými týmy a nasbírat nové zkušenosti. Jsme moc rádi, že se kroužek naplnil a děkujeme TJ Ochoz za podporu!

Děti v pohybu – Natálie Potůčková

Jmenuji se Natálie Potůčková, jsem z Řícmanic a 12 let jsem závodně dělala sportovní aerobik. Mezi moje největší úspěchy patří bronzové medaile z Mistrovství České republiky, Mistrovství Evropy a Mistrovství světa. Momentálně studuji Pedagogickou fakultu Masarykovy univerzity v Brně a do budoucna bych se chtěla věnovat sportu a trenérství dětí. Při cvičení se soustředím hlavně na to, abych holkám předala moji radost ze sportu a abych je namotivovala k všestrannému pohybu, nejen aerobiku. Se skupinou menších

holčiček se soustředím na fitness aerobik a se staršími holkami nacvičujeme sestavu na stepech. Před Vánoci plánujeme udělat vánoční besídku, kde holky rodičům předvedou sestavy, které za tento půlrok nacvičily.

Novinkou je i systém placení, v letošním roce je po uhrazení členského poplatku a poplatku za cvičení možné přijít na jakoukoli lekci (je však víc než vhodné, dát lektorovi o svém záměru vědět, aby počítal s odpovídajícím počtem cvičenců).

Zejména v zimních měsících, kdy už příroda tolik neláká ke sportování venku, tedy mohou nadšenci do pohybu navštěvovat více lekcí v jednom týdnu.

*Tereza Kučírková
a noví trenéři TJ Ochoz u Brna*

Zahrádkářem

Prosinec v zahradách – zalévat, kropit, sekát a stříhat

Pokud je docela sucho a i teplo, musíme v zahradě pamatovat na dostatečnou zálivku. Je dobré lehce pokropit i trávnik, jinak může proždnout. Vodu potřebují okrasné dřeviny a stále zelené keře, nebo taky okrasné kapusty, vřesy. Nejvíce trpí suchem rododendrony a azalky. Proč bílit kmeny stromů? Od tohoto zvyku se dnes trochu upustilo. Během zimy je správný čas na bílý nátěr. Ochráníte strom před mrazovými prasklinami, na jaře zpomalí rašení. Bílá barva nechutná zvěři (nemusí fungovat 100%). Vápno je stopový prvek, který se postupně vymývá deštěm do půdy a strom se přihnouje. Nátěr je možné v únoru zopakovat. Na jaře má slunce největší sílu, a právě nátěr strom chrání. Natírá se svrchu od prvních větví až po zem, kolem dokola. Když půjdete do zahrady, vezměte si do kapsy i kleště, určitě najdete suchou větvičku, nebo něco, co

potřebuje zkrátit. Popínavým růžím je vhodné zkrátit příliš dlouhé výhony. Pokud napadne sníh, je dobré ho z jehličnanů a křehkých keřů opatrně setřást (smetákem, rukama, lopatkou...). Mokrý sníh by je mohl poškodit. Některé můžete svázat do jehlanu jutovým provazem. Ochráníte je. Platí i pro okrasné traviny. Je dobré myslet i na ptactvo. Pořídte jim krmítko, nebo pověste na strom lůj (nebo třeba lojové koule, lojové tyčinky...). Je uklidňující je sledovat. Jako zimní živou venkovní dekoraci můžete použít třeba okrasnou kapustu. Vydrží mnoho týdnů. V případě teplého prosince se může objevit i nějaký kvítek. V tomto období může kvést vilín, nebo pod stromem čemeřice. Pokud ji na zahradě nemáte, určitě si ji pro radost pořídte. Dokáže kvést i pod sněhovou nadílkou. Dnes již existuje tolik kultivarů, že budete mít problém s výběrem. Kolem svátku

Barbory si nezapomeňte nastříhat větvičky, dát na chladnější místo do vody, a při troše štěstí kolem štědrého dne vykvetou. Zima, pravý čas na vymýšlení nových zahradních projektů, opravu zahradního náčiní, nebo revizi semínek, přípravu na novou sezonu. Oblíbenou interiérovou vánoční květinou, je vánoční hvězda. Daří se jí při 16–21 °C. Má ráda dostatek přirozeného světla, ale ne přímé sluneční záření. Nedávejte jí na parapet ani ke zdroji tepla. Zalévá se raději méně. Reaguje na přelítí. Vodu je dobré nechat odstát na pokojovou teplotu. Substrát má být mírně zavlhlý. Nevíte, kdy přesně zalévat? Píchněte prst do substrátu, pokud je suchý, je pravý čas na zálivku. Zalévejte méně, přebytečnou vodu z obalu vylijte.

Veronika Chybová

Recept s náhledem do minulosti

Perník a jeden netradiční vánoční recept

Tentokrát mám jak pro vás, tak i pro mě, zajímavý recept. Navíc je to již stoletý vánoční recept, kterému se říká **Štangličky**. Podělila se o něj dáma s šikovnými rukama, paní **Drahuška Chybová**. Cukroví zvykla péct její tchyně Antonie Chybová, která je nejspíš dělávala i se svou maminkou. Na těsto potřebujeme 250 g mletých

ořechů, 250 g cukru moučka, 1 vejce a 1 žloutek. Těsto necháme odležet v lednici nejlépe do druhého dne. Z bílku ušleháme sníh, smícháme s cukrem a s pár kapkami citronové šťávy. Ušleháme polevu jako na zdobení perníčků. Těsto rozdělíme na 4–6 dílů. Z každého postupně vyválíme plát cca 0,5 cm tenký, který nakrájíme na cca 3–4 cm široké pruhy.

Při válení podsypáváme moučkovým cukrem, aby se těsto nepřilepovalo. Tyto pruhy potřeme bílkovou polevou v celé délce. Poté je rozkrájíme na cca 1–2 cm široké dílky a pokládáme na plech vyložený pečicím papírem. Pečeme na 150 °C v horkovzdušné troubě dorůžova.

Vyzkoušíte?

Při vyprávění přišlo i na veselou životní příhodu, která se sice neodehrála ve vánočním čase, ale hlavní roli v ní hraje kapr! „*To jsem tak jela z Jedovnic z rybolovu a v tašce si nesla velikého kapra. Autobus byl plný a kapr těžký. Proto jsem tašku s kaprem položila na zem a jen jí přidržovala. Před Křtinami se najednou kaprovi zachtělo ven. Vyskočil, a já zakřičela „LEHNI!“ a to pěkně nahlas, na celý autobus.*“ Doufám, že vás historka pobavila stejně jako tehdy cestující a teď i mě.

Nestíháte a chcete **perníky** pečené na poslední chvíli mít **měkké hned**?

Suroviny: 400 g hladké mouky, 140 g cukru moučka, 50 g másla, 2 celá

vejce, 2 PL medu, 1 ČL jedlé sody, 1 ČL perníkové koření

Směs: 1 žloutek a 1 PL vlažné vody na potřetí upečených perníků.

Smícháme suché ingredience, pak přidáme tekuté a zpracujeme na těsto. Zabalíme do fólie a necháme přes noc odležet v lednici. Troubu předehřejeme na 160 °C, těsto vyválíme na cca 0,5 cm, vykrojíme perníčky, dáváme na plech s pečicím papírem. Pečeme cca 10 min a po vytažení z trouby ihned potíráme směsí.

Vyzkoušejte i **zdravější verzi** vánočního pečení

BEZLEPKOVÉ PERNÍČKY

Suroviny: 200 g pohankové mouky,

200 g rýžové mouky, 150 g cukr moučka, 1–2 PL kakaa, 2 vejce, 1 PL perníkové koření, 1 ČL soda, 140 g medu, 60 g změkčeho másla a žloutek se smetanou na potřetí.

Smícháme suché suroviny, přidáme máslo, med, vejce a vypracujeme těsto. Necháme přes noc odpočinout. Pečeme 170 °C cca 8 min.

Milým čtenářům přeji poklidné veselé Vánoce a šťastný, taky zdravý, nový rok 2025!

Veronika Chybová

Nabídka z **ochozské knihovny**

Ve středu 20. listopadu uspořádala ochozská knihovna v polyfunkčním pavilonu sokolovny přednášku Ing. Aleše Svobody „**Brněnské podzemí**“. Protože zájem a ohlas na tuto přednášku byl velmi příznivý, dohodli jsme se s přednášejícím na pokračování. Proběhne ve čtvrtek 6. března 2025 tamtéž. A téma: „Špilberk a jeho podzemí“. Zároveň byly do knihovny zakoupeny 3 díly jeho knihy „Brněnské podzemí“. A protože nová knihovna vyžaduje také nové knihy, nabízíme jejich výčet:

Štěpán Javůrek: Sudetský dům III. díl
Štěpán Javůrek: Nebe nad Perníkem
Vlastimil Vondruška: Nevěsta Kristova
Tomáš Etzler: Novinářem v Číně

DETEKTIVKY A THRILLERY:

Sarah Flint: Hadrové panenky nelžou
Sarah Flint: Maminčin mazánek
Robert Bryndza: Záhadná oběť
Camille Lackeberg: Fantom
Yrsa Sigurdodottir: Hlubiny

Freida Mac Fadden: Tajemství pomocnice
J. D. Robb: Poslední přípitek
Jana Jašová: Dravé zvěři napospas
Kristýna Trpková: Někdo z nás
Jiří Březina: Mimo obraz

NOVINKY PRO DĚTI:

Patrik Hartl: Andulka, Andula
Alena Mornštajnová: Modrá Planeta

ROMANTIKA POD LAMPU:

Julie Caplinová: Hospůdka v Praze
Donna Asheroftová: Vánoce na skotském hradě

Knihovna přeje příjemné zimní večery s knihou.

Alena Hegarová
knihovna Ochoz u Brna

Pozdně podzimní Časnýř, aneb co se událo u sousedů.

Bílovice nad Svitavou

Alza u Sokolovny

V říjnu se v Bílovicích objevila nová buňka výdejny internetového obchodu Alza. Členové obecního zastupitelstva si nového objektu všimli, až když stála před budovou

Sokolovny. Nebylo by na tom nic divného, protože buňku nechalo na svém pozemku umístit vedení Sokola, navíc v těch místech už jsou i obecní kontejnery na odpad, včetně oděvního kontejneru. Ale čeho je moc, toho je příliš. Buňka Alzy je

podstatně větší, než kontejnery a od silnice pohled na Sokolovnu zakrývala. Budova sokolovny je historická, byla postavena začátkem minulého století a turisté a návštěvníci Bílovic si ji často fotí jako dominantu obce. Tato událost rozbouřila veřejné mínění

v Bílovicích, reportáž s anketou mezi občany se objevila i v regionálním zpravodajství ČT. Nicméně vedení Sokola se s radnicí snažilo domluvit, a jednali spolu o přesunu výdejny Alzy na méně viditelné místo. V době, kdy tyto řádky čtete, už bude možná kauza Alza vyřešena, a pohled na sokolovnu už bude zase v pořádku.

Vánoční strom z Bílovic

Strom z lesa u Bílovic zdobí i letos náměstí Svobody v Brně. Letos ho obec Bílovice nad Svitavou předávala městu 16. listopadu. Tento rok ale předávání bylo obzvlášť sváteční. Letos v prosinci uběhlo totiž 100 let od předání toho úplně prvního vánočního stromu pro město Brno. Tento strom se na náměstí rozsvítil 13. prosince 1924, a nesl silné poselství – potřebu pomoci znevýhodněným dětem. Tenkrát se skutečně jednalo o významnou pomoc, protože tyto děti byly z chudých rodin nebo ze sirotčinců a měly často hlad. Dávat peníze na sirotky nebyla morální povinnost jako dnes a známka příslušnosti k určité společenské vrstvě, ale podivnost, jako je třeba dnes přísně veganský styl života nebo podpora psího útulku z minimálního platu. Charita se teprve v nedávno vzniklé demokratické republice začínala šířit. U příležitosti stého výročí předání vánočního stromu přichystalo muzeum města Brna na Špilberku výstavu, která nás provede historickými okamžiky této události. Výstava potrvá do 31. 1. 2025, otevřeno je po celý týden vyjma pondělí vždy od 9.00 do 22.00 hodin. Vstup je zdarma. Dnes už potřeby znevýhodněných dětí nejsou téměř vůbec materiálního rázu a hlad už nemusí mít u nás žádné dítě. Také už v nás není povědomí toho, proč

se tradice vánočních stromů na náměstích začala šířit. Materiální znevýhodnění těchto dětí se vytrácí, ale to, co zůstává, to je citové znevýhodnění, potřeba lásky. To bychom si měli uvědomit, když vidíme ten vánoční strom z Bílovic, který je pro někoho až kýčovitě přezdoben, do daleka září rudou barvou. Blízko něj je na místě kašny modro-rudé pruhované obří vajíčko s červeným nápisem: BRNO JE LÁSKA. Ano toto všechno může být bráno jako kýč, ale třeba tato věta někomu zapadne do praskliny na okoralém srdci a zapustí tam kořínky. Z nich vyklíčí rostlina, která lidem stále připomíná otázku – Jak bych ještě mohl pomoci?

V Bílovicích nad Svitavou je **vlakové nádraží**. Možná z něj, tak jako já, často odjíždíte. Proto se zmiňuji o tom, co možná ještě nevíte. Jako i na jiných vlakových nádražích, tak i na tomto se odehrály podstatné změny. Většina pokladen je nahrazena tzv. chytrými validátory. V nich si můžete koupit jízdenku pouhým přiložením bankovní karty. Nečekejte žádný bankovní doklad, systém funguje jako v MHD, při kontrole pouze předložíte bankovní kartu. Bohužel, musíte také zvolit stanici do které cestujete, a tady budou, jako u každé elektroniky, se kterou se učíte spolupracovat, potíže. Pozor, bez jízdenky se stále platí pokuta. Pokud se o jízdenku sami přihlásíte zaplatíte jen 50 Kč + cenu jízdenky. Hlaste se o ni hned, jak uvidíte průvodčího, jinak hrozí pokuta až 1500 Kč. Píšu o tom, myslím na to, přitom ale sama nevím, jestli až budu zase chtít odjet vlakem z Bílovic do Brna, si na novém zařízení jízdenku koupím. Myslím, že budu tvrději kupovat jízdenky

v pokladně, pokud pokladnu v Bílovicích zatím nezrušíli.

Řícmanice

V Řícmanicích oceňujeme v létě plavecký bazén, ale ani v zimě v těchto místech neustává čilý ruch. Hned vedle na multifunkčním hřišti se provozuje kluziště. Na něm je pro děti od 4 do 10 let je k dispozici **Výuka bruslení** pod vedením zkušené lektorky Veroniky Adámkové. Kurz se koná každý **čtvrtek od 15.00 do 16.30** hodin. Před každou lekcí jsou děti rozděleny do skupin podle zdatnosti a dostane se jim individuální péče. Kurzovné se odvíjí podle počtu přihlášených a koná se ještě v lednu v termínech **2. 1., 9. 1., 16. 1., 23. 1. a 30. 1. 2025.**

Babice

V Babicích letos rozsvítí tzv. **Adventní vesnici**. Co to znamená? Každý přihlášený dům dostal číslo – datum jednoho prosincového adventního dne a v ten den rozsvítí na svém domě, či u svého domu toto číslo. Metody byly povoleny jakékoliv. Stačila svíčka v pomalované sklenici, nebo sestavené číslo ze světýlek. Číslo se rozsvěcuje v době mezi 16:30 a 19:00. Každý dům má pro děti razítko, která mohou sbírat a nějaký příběh či úkol, který mohou splnit. Od svého data pak musí čísla ze světýlek svítit až do Vánoc. K adventní vesnici v Bílovicích přibyl i půvabný **slaměný betlém** s figurami v životní velikosti, a to i s příslibem rozrůstání. Že by byl nakonec stejně obrovský, jako je ten v Pozořicích na Jezerách? V Babicích jej zatím mají jen na malém plácku... ale člověk nikdy neví...

Hana Šedá

Kalendář

1/4

PROSINEC

- 21. 12. Výprava ke krmelcům
- 23. 12. Roznášení Betlémského světla
- 23. 12. Živý Betlém
- 24. 12. Vývoz komunálního odpadu
- 28. 12. Pingpongový turnaj
- 30. 12. Vývoz biologického odpadu

LEDEN 2025

- 1. 1. Novoroční polévka
- 7. 1. Vývoz plastu a papíru
- 18. 1. Hasičský ples
- 21. 1. Vývoz komunálního odpadu
- 24. 1. Sportovní ples
- 27. 1. Vývoz biologického odpadu

ÚNOR 2025

- 1. 2. Zahrádkářský ples
- 18. 2. Vývoz komunálního odpadu
- 22. 2. Ostatkový průvod
- 24. 2. Vývoz biologického odpadu

BŘEZEN 2025

- 1. 3. Ostatková zábava
– pochovávaní basy
- 4. 3. Vývoz plastu a papíru
- 6. 3. Přednáška Brněnské podzemí
- 18. 3. Vývoz komunálního odpadu
- 24. 3. Vývoz biologického odpadu

-mh-

Bruslení na kluzišti v Řícmanicích probíhá každou neděli od 13 do 14 h pro občany Ochoze u Brna zdarma (stačí se prokázat OP, u dítěte OP doprovodu).

Spalování suchých rostlinných zbytků:

středa 14–18 hodin
pátek 14–18 hodin
sobota 9–18 hodin

Prosíme o dodržování těchto
časů daných obecně závaznou
vyhláškou č. 1/2016.

Důležitá telefonní čísla

Hasičský záchranný sbor ČR: **150**

Zdravotnická záchranná služba: **155**

Policie ČR: **158**

Městská policie (pro celou ČR): **156**

Integrovaný záchranný systém – jednotné evropské tísňové číslo: **112**

Obecní úřad Ochoz u Brna: **544 212 720**, e-mail: **obec@ochozubrna.cz**,

Místostarostka Ochoz u Brna: **602 554 643**

Úřední hodiny na obecním úřadě:

pondělí: 8.00–12.00, 13.00–17.00 středa: 8.00–12.00, 13.00–18.30

Provozní doba na poště:

pondělí, středa: 11.00–12.00 hodin, 13.00–18.00 hodin

úterý, čtvrtek, pátek: 8.00–12.00 hodin, 13.00–15.00 hodin

Farnost Ochoz u Brna – P. Petr Košák: **605 983 951**

Doprava raněných, nemocných: **545 538 538**

Hasiči Pozoří: **950 629 111**

Policie Šlapanice: **974 626 890**

Pohotovostní služba – plyn: **1239**

Poruchy el. sítě – dispečink: **800 225 577**

Stavební úřad Bílovice nad Svitavou: **545 227 113**

Inzerce ve zpravodaji

Formát A4

4 000 Kč

Formát A5

2 000 Kč

Formát A6

1 000 Kč

Fyzické a právnické osoby
se sídlem v Ochozi u Brna
mají **slevu 50 %**.

